

Hendrick Moors Engelsche tragedie : ghemaecten geck : ghespeelt op de Oude Kamer, in Lief d'Bloeyende ...

<https://hdl.handle.net/1874/35653>

Den naam en 't overschot der vromen

De tyd en heeft noyt weghgenomen
Want nadat zy zijn overleven

So blijkt huu daer t voor ledelen.

342
h/
1631

HENDRICK MOORS

KE, B, 61

Engelsche Tragedie:

Ghemaeckten

G E C K.

Ghespeelt op de Oude Kamer, In Lief d' Bloeyende.

Op 't Spreeck-woordt.

Men graef voor ander wel somtijdt
Een Put/daer selfs men inne ghijdt.

't AMSTELREDAM.

Door Dirck Cornelisz Hout-haeck, Boeck-hertogter
op de Nieuwe Ijds holtch int Borgoens Crags anno 1631.

INLEIDINGE.

En tijde als Coninck Rudolphus Tyrare nich in Vranckrijck regeerde / ist onder anderen ghebeurt/ dat een Secker Persoon valschelyck beschuldicht werdt / op verraderve/die den Coningh sonder verantwoordinghe wilde laten dooden. Waer door een oudt Ridder genaemt Gernier by den Tyran is gecomen/hem strassende met alle beleefsheydt / segghende dat sulcks uyt haet / maer uyt geen recht bonius soude gheschieden: waer door hem den booswicht / door opghel wolle hoochmoedt/sijn Land ontzepden. De Ridder hier door Ontroert zynge geest het zijn Soon Gabriote te kennen / die beyde door preu'ts heydt/ d' Omgrens de Palen van Vranckrijck verlaten/ tot versellingh neimende een Jongh Ridder, ghenaemt Reynhard', een med' geselsijns Soonsen arriveren in Engheland' / al waer haer de Coningh in ghenade neemt.

Inhout der Tragedy.

De es twee Jongelingen verkerende daghelycks int Hofeu/siende de schoonheit vande Princescen (te weten Philomena de Sulter van Engelant en Rosamonda een 's Graven Dochter:) werde mit min ontstecken/ de Dochters door 't schuttertjen Cypria de

self de biant ghevoelende soekt Philomena haer hette
aen Gabriotte te kennen te geben / het welk haer ge-
speeltjen afraed / Gabriotte door raed van Reynhard,
werpt een Bal alwaer een brief in genapd was / int
Portael / vande Princesse terwyl sy 't Caetspel/aen-
slaghen/Reynhard sijnde een gebaende wegh/ ondeckt
met een aen sijn Gravinne sijn quelling / en merckende
aen bepde sijde / haer goede gheneghenheit hebben
vernoegingh.

Philomena lerende hy eenoude Doctoresse genaemt
Lamorette de cracht van verscheide Cruiden / be-
koozt / dees Oude door groote gaben/haer Ridders
secretelijck te verstecken/in haer hoffien alwaer zp by
ontyde hy malcanderen Converseerde / de Coningh
vande Coningin verstaen hebbende / de ringh die hy
ghesien hadde aende hand van Gabriotte die sy sijn
Suster gheshoncken hadde / denckt argh ende dooz
ophitsingh der wraeck / die haer ghespoocken wpt
d'afgront/episch wert gantsch baloorig/dies repst hy
zonder staet wpt 't Hof ten opficht/ om een te becomen
die den Geck can nae bootsen om zoo met het mal ge-
laet / dees gheliuben te verraden die hy door gift be-
comt : De Ridders op dees Ge maeckte Geck geen arg
denckende/die zp om tijt kortingh / mede ghenomen
hadde handelen met haer Princescen in vryicheit/diet
den Coningh ontdeckt / die hem een giftighe Appel
gheeft om int midden vande Jacht / aen Gabriotte te
presenteren doch wert dooz een Pagie gewaerschout
het welk hem tot een grote faserij verweckte/
Reynhart, Rosemonde en Philomena op 't slach comen-
de/ontsetten hun en sich een weynich besaerd hebben-
de geest haer de Saeck te kermen / versoeckende sijn
afscheyd doch can van de Princes niet ontslagen woz-
den maer door veel biddinge kryght verlof bevelende
Reynhard sijn Goddin in bescherminghe / gaende
bepde

nae de bebevnsde Tacht / de Coningh hem int bosch
bevindende / ghebiet Gabriotte in d' eenlaemste plaets
vant Bosch het wilt gade te slaen / Reynhaert de ver-
radery bemerckende bid' sijn Majesteyt sijn Vrindt
te versellen / het welck hem den Coninck ontsleypd waer
door zp eendroeveich olschepd van malcanderen nee-
men / den Geck sijn tijt waernemende / comt by Gabrio-
tte en nae veel wustereen / Presenteert hem den Appel.
Die hem den Ridderselfs doet eeten en nae sijn ver-
schepden repstnae Portugal, de Coningh hande Tacht
komende / vind' in plaets van Gabriotte de Romp
van den bebevnsden Narr onzielt legghen / tot
groote sijt van hem / doch beynst / als niet we-
tende dooz wat oorsaek het selfde gheschiedt is / seer
voepende / (maer niet meenende) om het vertreck van
Gabriott , die de Schip-lieden onder weegh Portu-
gael / (door groote sieckte) op een Eplandt met sijn
Schilt-knaep gheset hadden / al voepende om Philo-
mena , niet teghenstaende dat hem sijn Pagie dick-
wils vertrouste : Gabriotte siende / dat hy de schicht
Atrops niet ontvliden konde / belast sijn Pagie / naer
sijn doodt / het hart uyt de romp te snyden / en dat niet
een gheschreven Brief / en de Singh / die hy van Phi-
lomena op trou ontfanghen hadde / aen sijn beminde
te leveren / en sterft.

De Pagie niet groote droefheypd volbrengt sijns
Heeren ghebode / en komende in vreemd ghewaerd
in Enghelandt / wert nochtans knibaeren voor den
Koningh ghebracht / die hem (door de vrees) al de se-
creten te kennen geest : Philomenaes harte dooz / ver-
treck van haer Beminde heclemente zynde / valt op haer
stoel in een slummer / alwaer haer de Gheet van Ga-
briotte verschijnt in doodts ghedaente / sy ont springt
en grijpt doch mist / dies sy door onverdul dicheyt /
haer wil doorsteeken / maer 't vrouweylck genoedt

beswijckende / valt neder / de Coningh hier af ver-
wittichtzijnde / soeckt haer te verstooren / zy sweert
hem nocht gerust te zijn eer zy van haer Ridders doodt
of leven wist/waer dooz haer den Coningh vraeght of
zy dan te vreden gestelt zoude zijn/ wanneer sy zeecker
beschept van hem hadde / 't spramp of voor spoet / sy
veynst en antwoort jae / dies belast hy haer een banc-
quet te bereydē daer op nodende die t haer goet doch-
te/ belobende een int midden vande Maeltpt te senden
die haer vernoegen soude / Philomena, Rosemonde en
de Lamorette een wepnich aen Taesselgheseten hebbende / comt Phinolphus de soon van Lamorette , pre-
senterende syms Heeren gift / aende Princes die de
Brieff ghelesende hebbende / kust het Hart van haer
beminde t gheensy bp 't Harte druckte/en ziende dat
vder door droef heyt voorschich sagh/ heeft met een rad-
dichept haer niet een Mes doorstoten: de Coningh
't geluid' van Rosemond hoorende comt ter camer/ en
siende dees droeve Daet/ verdloeckt de Min / doen hy
Gabriote om sijn laghe staet door hoochmoet verdre-
ven hadde / werpende alle Romincklycke Pracht ter
Aerden. Reynhard die dooz t derben van Gebriotte
nocht ghesondt en was / had hem op de selve stondt
doen laten : loopende als ontsindt ter plaatse daer de
Princesse lagh / en verstaende dat het gheschiedt was.
Door t verschepden van sijn Vriendt / ontspringht
hem door de schick de Alder / en slijgt neder: Ende
al hoe wel Lamorette haer best dede om t Bloedt te
stelpen/sterft.

Rosemonde van al haer Dreyght ontleent zynide/
valt doodt op de Komp van haer Beminde : De Ro-
minck tot een eeuwlich Speck-takel / laet haer t sa-
menlegghen/in een Marmoren Tomb'.

Al waer haer Venus met Cupido int hy wesen van
Gabriotte int verlost / haer leydende tot weder loon
van haer trouwe Minne ten Hemel waert.

Arbeydt verlooren.

PERSONAGIEN.

PHILOMENA.

ROSEMONDA.

GABRIOTTE.

REYNHART.

LAMORETTE.

VVRÄECK.

HOOCHMOET.

GERICHEYT.

BEVETNSD'HEIT.

CONNIGH.

2 PAGIENS. des CONINGS.

GERALDV. Pagie.

GEMAECTEN. GECK.

PHINOLPHUS. Pagie van GABRIOTTE.

VENUS.

CUPIDO.

Het Toneel is 't Hof van Enghelandt Buyten.

HENDRICK MOORS

Ghemaeckten Geck:

Treur-spel.

Eerste Deel. Eerste bedrijf.

PHIOMENA en ROSEMONDE.

Rosemo.

Hoe soet ist hier te zijn/ by huyten in de Stadt?
'k heb altoos groot vermaeck int huyten gaen ghehadz:
Gespeel Philomela, hoe schoon staen doch dees bloemen?
Segt machmen niet met recht van Floraes gabe roemē?
Hoe wel ist hier te gaen in dees begræfs de Wep;
Op wat een hoop gheboomt staet ginder op een rep/
Wen't Beckjen tart Cristael/waer op de lieve dieren
Met een Sireens ghegalm/ eer lieftlyck tierelieren;
In hoogte terght ons nu Ceres kostel ghewaz/
En ginder gaet het Dee met menichte int gras.
Daer sie ich Os en Paert nae haren adem s woeghen
Vermidts hem d'Ackerman begaf om d'Aerd' te ploeghen;
Siet verd' een Harder met sijn Harderinne lepdt
Die haer gheblachte Dee door min behoed/en Wepdt.

Philome.

Helaes! die meed' soo eens mocht sonder sorghelen/
Ich woud' mijn Koninghs staet wel om de hare gheven;
Wat baet een Cresus schat/ oft wat baet Magnus lust
Wanneer die gheen het hart is altoos ongherust/
't is best Silviaes staet en onbelast van vrezen/
Dan hebben Midas wensch/en vol droef heyd te wesen:
Ach Rosemond! ict ducht wj sullen nemmermeer
Ghenieten in de Echt ons beyder Ober-heer/
Het schijnt sy mercken niet dat wj hys haer heminnen,

Rosemo.

Ich bid Mervrou sel sulcx iwt u verdoole finnen;
De Ridders schromen noch/het is noch wat te woegh.
Wy droegh een lastich pack die liesd' verborghen droegh,
Dat doel ict wel aen myn.

Philome.

't Schijnt Cupida ons wonde/
En dat hy Gabriol met Reynhart vryheidt sondē:
Tus dincki my voor het best/dat wj ons heeten brand
Te kennen gheven haer.

Rosemo.

Het waer te groote schand/
De Maeghden komt niet toe het Man gheslacht te smeken/

De Dochters eerbaerheyt moet sulcken passy breeken/
Hoe wel ick gaern hadt dat myn verborghen smart
Welkend' of ontdeckt was/aen myn waerde Reyn-hart,
Nochtans en sal ick hem mondelingh nimmer klaghen
Mijn pijn/maer wil die eer noch wat verborghen draghen
Tot het de tydt vereyst ; de Maeghdeliche schzoom
Hout onbehoorlyckheyt/en on-eer in den toom.

Philome. Nochtans ghebeurt het baech dat songhe Dochters bypen/
En die syn neeringh schaemt/sal nimmer meer bedpen :
Ghenoemen nu of ick myn liefd verborghen hou
Seght of myn Echoos ramp niet overromp'len sou ?
Als Gabriot niet merckt de goe ghenegeghede
Die ick te hemwaerts drach / dus swijght van sulcke rede
Wantse onbruchbaer zyn/een Maghet mach soo wel
Smeeken die sy bemint/als een fluer jongh ghesel :
Wilt s'werelts onmeloop eens met vernuft doozen
Daer sullen rupm soo veel Dochters als Jonghman's wesen :
Op wiem de byer ghe brandt der minnen eerst begon.

Rosemo. Gats niet/weest ghp haer haech.
Philome. Wat reen ? Rosemond. Hoe ? Philoma. Soo ick kon.
Wat hon ? ick klaeg myn smart/waer toe't onnoodech bepusen/
Rosemo. Mistroostigh Princes wilt dit eens overpeynen :
Ghenoemen nu/of ghp dees vreemdelingh al klaeght
D liefde/en ghy weet niet of ghp hem behaeght :
Bedreicht eens hoe g'u faem en roem daer dooz onteerde
In dien hy u tot Drou in d'Echt niet en begeerde/
Dus bid ick volgheit myn raedt en siet het noch wat an/
Men sal sien of men niet wat aers bedencken kan.
Als 't upten niet de mont de quellingh die wy lyden
Aen onse Ridders beyd / ep Wilt u wat vernijden.

Philome. Vermijden/neen geensins/den Benghel heest sijn schicht
Soo diep int hart ghewont/dat sooc'h niet wert verlicht
Dap dese Didoos brandt/ick wensch terstont te sterven.

Rosemo. Philomena schept moet/denicht dat ick meed' moet derven
Soo wel als ghp myn Prins/verdraeght het niet ghedult/
Kloep dat ghp niet u Lief int end' wel parens salt
Door schickingh van de Goon / nochtans 'k ben meer verleghen
Met u als met myn self/wammeer 'k gae overweghen
Hoe hoogh ghp zyt van Stam/en Gabriot seer laegh
Ghebozen is/soo dat ick u somtijts beklaegh
Int diepste van mijn hart/en zijt ghp niet ghesproten
Wt koninkliche staet/en iwt de Stam der grooten:
O Broeder is een Vorst/die 't moedich rijk regeert
Wiens hoogh-beroemde naem van peder wert ghe-eert/
Ick sorgh als hy dit weet/dat ghp dees Gabriote

begheert

Begeert tot Ober-heer/dat hy niet u sal spotten/
Dat ghy een Ridder kiest die u niet is ghelyck;
Dan denck ich 't sal wel gaen/en dan ich weer bes wijck.
Want men siet nae gheen deught/de eer is gheen meer eere/
Een schick'lyck jongh ghesel en mach niet meer verkeere
By een Maeght/wiens ghewin de zyn te boven gaet/
Het is nu al van 't goedt waer af dat peder praet;
Al wast een Nero self. Iae d'archste die opt leesde
Al wast een creup'le Durch/die dooz veel Jaren beef de/
Al wast een die zyn goedt/dooz 't roven had' vergaerd'
Sy kommen nae haer wensch/in d'Echt wel zyn ghepaerd':
Men gaet haer Drienden niet met neersticheyt bevrachten
Van wat gheslacht zy zyn/en hoe of sy haer drachten/
Men starr-doght al nae 't hoogh/de lief'd' lepdt aen de schat/
En alsser goedt onthzeekti/en heeft de min gheen vat:
En sietmen't daghelycx hier niet te land' ghebeuren
Dat menich Jonghelingh sijn laecheyt moet betreuren/
Vermidts hy niet en kan gheraechen in den Echt
Met haer die hy benint/maer moet een lone knecht
Een Saggelaer sien gaen/met sijn bemunde trouwen
Om dat hy machtich was: Most leest niet een aenschouwen
Dat een ander ghesel gingh strijcken met sijn Bypdt/
Die hem al over langh belooft was tot sijn Bypdt:
Om dat hy weggerde sijn goedt meer aen te gheven
Als was/siet daerom ist Huw'lyck achter ghebleuen.
Oock heb ich leest ghehoort datter een Jonghman sagh
Die niet veel hadt (dat liefsd') int goedt verborghen lagh:
De'welch met een riy heraed' een kostel kleed' deedt maecken
Meenende dooz die vond' wel aen een Drou te raecken:
En 't scheen zyn sulijckheydt viel op een Rijckmans kind/
Die nae een soet ghevryp/van haer mee wert benint:
Doch wilde haer wil/naer d'ouders wille nyghen;
Hy siende dat hy haer tot min nopt sou verkrijghen
Van dooz bedroch/is op seck're tijdt uytghegaen/
Waer hy drie horen niet verd' van malkaer lach staen/
Die t'sam worden bewoont van eenighe Huyfuyden
Die dese repinchde van veelderley omerupden:
Hy ginck nae d'eerste toe die hy soo wat beheek/
De Boer/dooz dien hy nae Iehova self gheleech
Ontslot terstont de Poort/en hadt hem in te komen/
Om te boldoen sijn lust int aensien van de Bomen;
't Gheen hy niet weygherde/doch tradi ghewillich in
En naer een weynich reen verhaerde hem sijn sim:
Dat hy van meeningh was sijn Lief eens uyt te lepden
Met haer Ouders/en sao hy wilde dan berepden

Een Cleopatraes mael dat hy doen komen sou/
Want hy hem geldt ghenoch tot self de gheven wortw :
En soo hy na't Bancket haer konde doen ghelooven
Dat 't Hof zijn eyghen was/dat hy hem daer en boven
Soo loonen nae behoor. Hy wierd hier toe ghebrocht/
En heest de and're t'wee niet geld' need' omgh'kochts
Belastend' elch een op bysondere tijden
't Gherecht te maechken reed/en is soo niet herblyden
Wever nae stadt ghegaen/en heeft door langh versoech
De Ouders met haer hint ghetrekken aen dees hoeck/
En is hooz 't erste Hef gherreden van de waghen/
Soo haest de Boer met al het hunsghesin hem saghen
Heeten hem weliekoom/'t was Heerschip voor en naer/
Men dronck daer Wijn en Bier/ghelijck oft Bruplost waer :
Nu nae het Bancket heeft de Boer wel waer ghenomen
Sijn thdt/ende soo haest zy hupten zijn gheskommen
Heest d'Ouders wijs ghemaect/dat al 't Landt dat daer lach
Behoozden dees Jonghman/jae soo veer alhuren sach:
Deeg lieden nament aen ; en die van d' and're hoven
Die deden van ghelyck/soo dat zijt mosten loven/
En weyperden haer hint aen dese Jonghman niet
Te gheven/merekt doch hoe de mensch op schatten siet.

Philome. Cis waer ; maer Broeder kan my 't Huwen niet verbieden,
Rosemo. Sijn wil die is u Wet/ 't moet met verlof gheschieden
Van hem/en anders gheen.

Philome. Ghy zyt om my bes waerd'
't Was beter dat ghy met u selfs betommert waerd':
Iek haoy ick sal mijn Prins/mijn Liefste/en mijn waerde
Noch wel ghenieten/ eet dit zieltjen scherd' van d'aerde/
Al sou ick met hem vlien/dooy berghen Bosch en dal/
Alwast nae Plutoos Poel/ 'ks weer ick 't niet schromen sal.
't Schijnt kwert met hem ghevoert over de snelle stromen
Ismenos, Thermedon, Goon ! waer sal ick noch komen ?
Den ouden Pendus lepdt aen mijn rechterhand/
En Athna is voorzy/hoe wel ick sie de brandt :
Dit is Beotia en Dirces haer Reviere
Leegh van 't beschubb' ghebroed/doch vol onrepne Dieren :
Iek ys van Erymanth, daer/daer/ is caycus vloedt/
De gulde Tagus vlugh myn ziele treuren doet.
Ach ! Goudt hoe menich mensch gaet door u glans verloozen?
Hoe ; ick kant gheweien van Argos Epita hooren
Door 't missen van hun Bozi Aymimon en Pirceen,
Hier langhs soo gaet de vloed' van Nylus snoochend' heen.
Orontus, Alpheus, ey siet eens hoe sy rennen
Sperchius stroont soo vlugh/ich han u nau bekennen/

Lycorina staet niet stil/T'entracen van ghelhck/
O Phaeton ghy maecht van d'Aerd' een Solpher rijk :
Heber, Strymon verdzooght ic sie de Gondt van Rodea
Van Bahplons Euphraeth/dies stiche nae de Goeden:
't Gae over Histers vloed'; ach! cayster Voogh'le baadt
Versenght is u ghedierte/verdweenen is u nadt/
Nereus Doreas verbloesche Zee en stranden
Vermidts het sittich nadt/tart Tartara int branden:
Gins is der Musen deel/der hooghen Helicon,
Dit is Tinactria ghe-eghent toe de Son/
Soo Pheatuse weyd' met Lampetie u Lam'ren
Die om de droeve doodt van haer Heers Soon noch sam'ren.
Pijn Boomeghe Atlas verandert is u kleur/
Sachyntos Dulycen,ep seght waer is u fleur?
Wegh is Eremboos roem van't hoornich schape-telen/
Lucatos, Nerithos, vermorst zijn door het streeken
Der wrede Ocean,O Gigia dat weent/
Daor dien calipo dzoef/Vlisses is ontleent:
De Honden in scylam hy nae van dorst versinachten/
De Bootman derft niet meer caribdes pet te wachten
Daor 't draepen van haer vloed/'t gheen menich heeft ontzielt:
Ick soeck vast Gerion, den dyf romp is onthield:
Verscherpt n suel ghesicht/ 't sie gins meer als twee toppen/
Tis vyterighe chemera, met haer stepl hooghe koppen:
cyclops waert aen Strand/en soeckt den schalcken Grieck
Door 't derve van sijn oogh te bellen met sijn pieck.
caucas taont hem noch/Gorgones vol van nesten
Der ad ren/maer Ida, seght bergh waer zijn de Westen
Van 't moedich Troyen /wegh verslaest/vermorst/verstropt/
En oock de gantsche Stadt tyranisch upgheropt:
Ist mogelyck o Soon/kant minne vper soo hzanden
Int menscheliche hart/jae 'k voelt wel aen dees handen
Waer mee mijn 't vleughelt Micht heeft innerlyck ghevoeft/
Soo dat mijn Inghewand' hy nae door hit verschroept/
Dies D'lotophragers, noch d'onmensch'lycke Harpyen
celeno, Hyppolijt dees blamme niet sou lpen.

Rosemo.
Philome.

Princes/ghy zijt ontsint/ick bid u och! bedaert.
Ontsindt och neen Roosmond, my docht ick was ghepaert
Met d'heerscher mijnes ziels/ende dat ick in de waghen
Van de cypres Goddin ter blught wiert weghe ghedraghen/
Want ich en kan myn ziel niet temmen O Gravin/
Als ick maer eens ghechenk aen Gabriottes min:
Het harr my voorspoet tujghet/ dus bid ick Rosemonde
Stelt ghy u maer gherust/ep siet doch eeng/de blonde
Phoebus daelt schielych neer/ich acht het is al spaed

Het schijnt in haer Caros de nacht-Goddinne gaet:
Ick sorgh ons Ridders zijn alreede aen het kaetsen;
Kom gaen w^p dan Ghespel op de ghewone plaeſe/
Waer menich Prins en Heer sijn arreng kracht betoont/
Doech niemandt dan myn lief dient met Laurier gheroont.

- Rosemo. Wel waer ic Reynhards Cer? wiens Wal de hooghe Berghe
Iac grijse Wolcken self in hoogte schijnt te terghen/
Ick sach nopt syng ghelyck.
Philome. Tis waer/hp kaest seer wel.
Rosemo. Sijn roem was u myt't hoost.
Philome. Doch t' is maer kinder-spel/
By Gabriottens kracht.
Rosemo. Wel ich heb myn vernoeghen/
Elek heest sijn Liefjen lief/kom laten w^p ons voeghen
Naer het Pozael/tis tydt; en oock soo brandt mijn hart
Inwendich in deeg romp/want ick ghedwonghen wert
Int by sijn van myn Prins.
Philome. 'k Sal eerst wat Bloempjens plucken/
Koint Floraes soet ghewas/kom nu sal ick u rukken
Van dese steeltjens/om te senden naer myn lief.
Rosemond laet ons gaen/ick heb nu myn gherief.
Rosemo. Wat wilt ghp niet dit lof?
Philome. Een schoone Crans af maecken/
Op dat^s als myn Liefkaets/mach op sijn hoost gheraecken.
Beyde binne.

Reynhart, en Gabriotte.

- Reynhar. H^ere gonsicht ons de tydt/'ksie niemandt op de Baen/
Gabriot. Hoo was het alles wel/sach 'mijn Princesse staen
Op haer ghewoon Pozael; maer het schijnt dat de deure
Helaes! ghesloten is.
Reynhar. Wat/wilt daerom niet treure/
Syp wert misschien verlet/van d'een/of d'ander Heer.
Gabriot. Ha! Philomena seght/waerom komt ghp niet weer
Pae u oude manier? met Roosmond op dees plaeſen/
Om te scheppen gheneucht/in het leed'breeckend' kaetsen:
Maerom en doet ghy niet/ghelyck ghp leſtmael deed/
Doen ghp het soet ghebloemt/op dees mijnen Schouder smeed/
Soo dat de val myn't spel van't kaetsen hadt benomen/
En wat ick deed/ of niet/kon tot gheen spelen komen:
Steets quam myn in de sin u Amazoons ghesicht/
Daer t' Dolpher-rheke schickt/star-ooghende voor swicht:
Steets quam myn int ghedacht/u meer als Daphnees wesen/
'Gheen Rodomante self van anghste sou doen vresen/

En dwinghen naer de wet van Venus kleyne Soon/
En niet alleen den Mensch/maer selfde Opper-Goon:
De glans van Europa had' Iupij niet op d'Aerde
Doen dalen/soo hy maer vernomen had' myn waerde:
Paris hadt Cypria den appel niet gheboon/
Had' hy ghesien de glans/verdoof ster van de Throon:
De roem van al 't Gheslacht der voortighe Goddinnen
Verwelcht zijn dooz de saem/mijns waerde Coninginne/
Ick hadt alleen vermaecht te kaetsen met den Bal/
Toornopen om een prijs/maer (laes!) dit is mi al
Een walgingh mijns ghemoets/ick schep nerghens behaghen
Dan in mijnen eenichepdt/treurich te sitten klaghen:
't Gheselschap ick vermy/jae schuw' het groot ghedruys
Van Trommel/en Trompet/het strectt my al tot crups.
Ick acht oock langher niet op de Krijgsh-Godt zijn wetten/
Jae wil Dianaes spel selfs aen een zyde setten.
Ter eeran van myn Lief/en dienen haer alleen/
Want ick en weet myn tydt niet beter te besteen.

Reynhar. Nu kom; al langh ghenoegh/laet ons het spel beginnen!
Ich hoop sy sullen haer terstont hier laten binnen:
En soo haest ghysle siet/stiert d'ingheneide Brief
Dan nae Philomena, daer nae sal ick myn Lief
En schoone Rosemond myn brandt te kennen gheven/
In dit verteerd' vyer kan ick niet langher leven.
Zy Bocken om den Steen recht te setren.

Philomena en Rosemonde, komen met een Crans op het Poortael.

Gabriot. Laet hem soo legghen vrynd' myn dunckt hy leyd seer wel.
Reynhar. Ich ben te vreen/hou daer/dat is het eerst vant spel.
Philome. Ach! Rosemond siet daer/ons midders met haer beyden.
Come op 't portael. 'Tis of de blijde ziel van vreught begeert te scheinden
Rosemo. Wt dit ghebeent (helaes!) myn gantsche lichaem heeft.
Het is of my de spraeck/en al de kracht begeest/
't Hart springht my op en neer/ken was nopt soo myn daghen.
Philome. Ep siet wat hand'len zp/ist raed saem om te waghen/
Rosemo. Dat ick dees schoone Crans/tot haer wery nae bineen.
Philome. Wel waerom niet; och! jae. Dat kan geen quaet/sooc'k meen.
Rosemo. Rosomond siet om laegh/zp leyd' al op der aerde.
Gabriot. Siet daer myn Coningin/en Rosomond u waerde.
Reynhar. Ich staen en schud' van angst/ha! Grabbin dooz u glang.
Gabriot. Reynhart aenschout doch eens/hoe constich dat dees crans
Ghedlochten is/ep kycht/hoe schoon staen dese Roosen
Nochtangs u kaekses root Philomena meer bloosen/

En

En is myn Princes niet verselt met groote konst.

Reynha. En dencht mi op gheen trans/maer toont mi eer de gomst/
Die ghp dzaeght tot u liefs't za wilt u kracht bewijzen/
En doet in haer Portael de minne bal strack ryzen.

Gabriot. Ders ick/of ders ick niet/de moet my gantsch ontsinght.

Reynha. D schreumachtige geest vooz ditinael wat bedwinght :
Hoez sal u stout ghemoet /'t gheen niemand plach te vresen
Nu voor een ted're Maeght soo seer vreesachtich wesen/
Die u den wegh eerst haent gheleghen tot de min/
Ha ! neen/set alle schrik upt u verwarde sin.

Gabriot. Wel aen dan Gabriot,werpt als upt ughedachten
Het moet doch eens gheschen / waer toe dient doch het wachten :
Philomena ontsanght dees Bal/waer in ghenep
Is al't gheen Gabriot im hart verboghen lepdt/
Doet niet of breecht hem op/want ghp daer in sult binden
Wat stoute daedt dat ick my derve onderwinden/
Den u hzave Princes ontsanght het in ghenae/
't Gheschiedt dooz lief dens dwangh/adieu Princes ich gae.

Philome. Adieu mijn hoogst vermaech/d Goon willen u ghelepdien/
En weest doch niet bedroest/dat ghp soo haest moet scheeden
Van haer die u bemint/ghp weet 't gheest mi gheen pas/
Want dees plaets nopt soo langh van menschen ledich was/
Maer 'ks weer dat ghp hier nae sult grooter loon ghenieten.

Gabriot. Ich danck u Cominghin.

Reynha. Dees ooghen waer upt vlieten
Om uwent wil Goddin/soo baerk het big'lend nat/
En kommen nimmermeer o Roofmond warden sat
Int aensien van u glans/verr' boven Ioles ledien
Maer blijven tmt lend staen/ich derf nau nader treden/
't Vrees nooz u helder licht/ghelyck den Phaeton
Niet nad zen dorst 't Palleys van sijn Vader de Son/
Maer hield' hem verr' daer af/tot dat den Godt der stralen
Van het vergulde hoofst/het blonde licht liet dalen :
Doen tradt hy moedich toe/als ghp meed' u aenschijn
Ontciert van 't lief ghelont/ach ! dan verstout ick myn :
't Besie u nae mijn wensch/maer als ghp 't vriendlyck wesen
Uws ooghens weer aemneent/begin ick weer te vresen/
En scheyn o Parragon myn tedere ghesicht
Cens naer u op te staen/tot u mijn Hemels licht/

Philome. Bidderg ick bid u doch wilt van dees plaets vertrekken/
Want sach ons pernant hier/het sou misschien verwecken
Eenighe Talonsp/ick sozgh vooz onghewal.

Gabriot. Om uwent wil (me vrouw) het selfd' gheschieden sal.

Rosemo. Te Gode Heer Reyn-hart.

Reynha. Adieu schoone Goddinne

Adieu

- Philome. Abieu mijn epghen Prins.
 Gabriot. Adieu mijn Coninginne. Binnen.
 Philome. Wat staet hier op den Bal/laet sien ; die mijn opsnijdt
 Sal lesen, wat een Heldt om sijn Beminde lijdt.
 Komt langht my voort een Mes/ich sal hem strack op hzecken,
 Rosemo. Daer moet Philomena bysonders wat insteken.
 Philome. Ach Hemel ! wat is dit ? Siet daer een minne-hrief ;
 Rosomond leest hys mee/sy komt doch van mijn Lief.
 Rosemo. Wel haet Ghespeeltjen/sal ick lesen u secretein.
 Philome. M't ghene dat ick doe/mach myn Ghe speel wel weten.
 Zy lesen de Brief in haer selven.
 Wat dunct u vande Styl.
 Rosemo. Het is seer wel ghedicht.
 Philome. 't Schijnt of myn hart daer door van dzoef heydt is verlicht :
 Nu ben ich eerst gherust ; nu leef ick sonder vresen/
 Derniids ick secker weet/dat my myn upghelesen
 Gabriote hemint/wegh angste/ban my vliedt/
 Het dunct my vreemd' Roosmond' dat ghy dus treurich siet/
 G'hoort u met Philom'a van harten te verblyden/
 Door dien sy is ghet achtet upt rhedraes dzoebich lyden/
 Of quelt u myn vermaeck.
 Rosemo. Int minste niet mebzou.
 Philome. Wel waerom blijft ghy dan in u voorzighc rou ?
 Daer moet nochtans wat zijn/ dat ghy dus zyt verleghen.
 Rosemo. Ach ! of ick need' een Brief hadt van myn Lief ghecreghen
 Soo was het alles wel ; en isser gheen Papier
 O Reynhart in dees stadt ! of is de Inct te dier ?
 Ghy mooght my als ghy seght soo vperichlijck beminnen
 Ghy sout wel sterren mee een Bal aen u Grabinne/
 Waer in u lief de bleech/maer nu ick twijf el eerst
 Wanneer ghy my zyt by/dat 't hart is alderbeirst :
 Ach ! Venus Soon heeft u een botte schicht uhesonden
 Waer af de Lief de vliedt/daer hy Daphne mee wonden/
 Doen Sy van Apollo seer strengh vervolleghert wert :
 Maer met de guide schicht/ (laes !) quetsie ghy dit hart.
 Philome. Ghespeeltjen wel hoe dus/ghy spreect als een ontzinde.
 Rosemo. Ghy hebt het segghen goedt/nu ghy van u beminde
 Volle Verseck'ringh heeft/daer ick in twijf el ben,
 Philome. Ich weet dat hy u mint.
 Rosemo. 'k Meen dat ick immers ken/
 Der Dypers loose schijn.
 Philome. Hoe ; myn Lief d' is ghebleechen/
 Doen hy u schoonheypd pzees.
 Rosemo. Dat zijn der Jonghmans treechen/
 Al wast de snoodste Maeght/die mach op voeten gaen/
 Wanneer sy hy haer zijn s' is Braver als Diaaa,

De meestendeel gaet om met valscheypdt en met lieghen/
Noch maercken niet veel werck om ons luy te bedrieghen.

Philome. Wel meent ghy dat u Lief oedanich Ridder is ?

Rosemo. Ich segghet maer niebron tot een ghelyckenis/

De Schat diemen benint/daer moetmen meest voorzorghen.

Philome. Wisten wþ nu een plaets/om somtijds int verborghen

Ce kamen by malkaer/soo wast al naer ons wil/

Wat dunkt u Rosemond.

Rosemo. Ach ! soo dat mocht zijn.

Philome. Stil.

Daer komt my int ghedacht een sonderlinghe saecke ;

En bracht ick dit te weegh/wþ zouden wel gheraechten

Cot ons ghemeyste breughet.

Rosemo. Me vrou het gheen ghy seght

Mijn hart verblydt/ick bid u meeningh my upstlegh.

Philome. Ghy weet ick dicktwill plach te gaen in Lam'rets kamer/

Vermidts my op der aerd gheen dingh was aenghenamer/

(Dan wptgheseyd' de min) om t' ondersoecken wat

Het een of t' ander Crupdt in sich verborghen hadt/

Waer in sy haer verstaet/tart eenighe Doctoren :

Wat dunkt u ? dat ick haer dooz gisten kon becooren

Dat's ons Ridder's verstaet/int hupsen daer sy fet

Haer Crupden ; want daer niemandt komt dan Lamoret ;

Dan konden wþ naer wil/wþ onse Princen wesen.

Rosemo. Die raedt dunct my seer goedt ; maer een ding doet my wesen :

Ik soorgh dat Lamoret dit stuck niet toe sal staen.

Onnoordich is u soorgh/laet my daer mee begaen !

De oude Luyden zijn dooz gaven te verleeden.

Wel aen dan Rosemond : kom gaen wþ met ons heyden

Cer kamer-waerd/daer ick wpt kryghen sal het gheen

Wþ is van nood/en dan soo sal ick derwaers treen.

Beyde binnen,

Tweede Deel.

Lamorette met een Spinne-wiel.

Lamoret **H**et Sonnetten schijnt so soet / 't loet my van af tren beur
Jaer wel/het is hiel moy te spinnen voor de deur :
Het en geest my gien nieuw/ dat de Labbekacken/in de Stoepen
Sitten en wercken/om malkaer een praetigen toe te roepen :
Ich wilt nou mee gaen doen ; maer sommighe sitten op de wal
Met hope by malkaer/doch dat en het gien val/

Want daer is sulck ghelab/datment seper nan loven sou :

Daer hoorze Cruchtien snaps segghen/dat grove Louw'

Sijn

Sijn Wijfse smeten het/en hoe dat Mag're Pietjen
Gheslapen het by Stees van Knollen-dam sijn Grietjen/
En hoe dat sy het kindt snachts in het Backhups smect:
En doe hy dat vernam/heur/en Jaep in het Backhups smect.
Daer komt dan Creup le Els/en seydt dat vinnich Swijntjen
Kort Gerritjen haer Man/lest geesselde/ om dat't Swijntjen
Altoog droncken 't hups quam/en as die hete daen
Komt dicke Lobberich an/en wil me wat verslaen:
Hoe dat Albert crom-neus/sijn alderoutste Heunissen
By nacht int venster klom/en sliep hy Jan Clots Teutjen:
En hoe dat wilde Joost op Weltjen Snoeps verliesd' was/
Daer zijn Wijf prentse Neel/heel schoon/ende ondiesd' was.
Hoe dat ritsighe Claes/by Lijf-clonters op 't bedt raeckte/
Terwyl dzooghe Goosen/heur Man op 't Stadt-hups waechte/
Maer 't scheen dat hy quam woegher 't hups/ als zo dachten/
En hoe seer dat Daer klopte/sy most evenwel machten
Tot Claesjen was gekleedt/ die sucthende sijn Broeckjen bond/
Lijf zepde het was goedt dat sy hier in dit hoeckjen stondt/
En as ick jou toe wench/wilt dan stricr stracr uploopen/
Mit ten deed/se ter stont de deur wynaedich open:
Hy preuteerde en zep/hoe laetje myn dus langh staen?
Och! sprack Els/nou myn Lief sietme doch niet soa hanh aen;
'k Was in een soeten droom/my docht datje met jou oogh
(t Geen lang heeft my geweest/) weer saegt/ en daed lyck vloogh
Sy hem nae 't and're toe/en hiel de hadt daer veur/
En doe haer Pol dat sagh/gingh hy heel fraepijens deur/
Want ons goe stocker kon met dat oogh niet een bit kijcken/
Wat dimicht sou kyrrjens/soo mostmen de mannen upstrijken:
Iae daer gheschiedt gheen dingh/of 't wert daer al verhaelt/
Iek bender altemet wel selver in verdwaelt.

Philomena Wel wie komt daer? bin sijt philomena Princesjen?

wit. Komt sit een Beetjen neer.

Philome. Dat sal ich wel doen Besjen;

'k Heb hier langh niet gheweest.

Lamoret. Ap komt wel selden an/

In sy weet immers/dat ick hiel qualkich gaen kan/

Hoe vaert jou Beurthjen al/en het ghehiels Hos?

Philome. Lamorette al wel.

Lamoret. Dats seper goedi/Godt los;

d'Weldaed' die hy ons doet/moet van ons sijn ghepresen:

En die salcks versupint/mact wel ondauckhaer wesen:

Maer wat sel ick seggen/de Luytiens dencken zoo veer niet/

Hy doet wijf lyck Russien/die alle dingh om heer siet/

Die een wint met verdriet het sobre kaele kostien/

De aer het slapend' wint/de derde ijt op 't Gossien/

De vierde is een Heer/de wijf de een Monseur/

Die sen gat an de Poort weeght/en gaet dan fraeptses deur:
Maer tot propoost te koumen/dat ick het segghen wou
De armste man van de hiele werelt/son
(Dicks meer als de rijcke doen) de hooghe Goden dancken/
Dat verbranghsse Volckjen/sy hebben sulcke rancken:
Crouwens sy hoort het kijnt beter te weten as ick doe/
En 'k loof doch hiel wel/dat sy te met dickt moe
Sint van dat ghesicker/van die halen Adel
Die al veur Ridders gaen/en sy hebben noyt op een zadel
Gheseten/jae dat mier is/noch nimmer Paerd beschreden/
Gelyck die lieven Heers Ridders/die leest dat kijnt hadt overreden:
Och 't zijn sulcke quante/dan gaense op sen Frangs/
Van op sen Schytaliaens: en se keune de spraech assen gangz.
De knapper moet op sy/een holdre onder 't Rockjen
Om datmense niet quetsen sou/met een mes gemaecht van Claes-
jens stockjen:

't Sinne kloecke strelcs/furieus en stoutheitich/
'k Dou wel s'weeren/een Boer versoecher wel els en dertich.

Philome.

O Besjen; o Besjen; ghp wetet wel te segghen.

Lamoret

Iae Sussen ick weet sou dat sou mop upt te legghen.

Philoma.

Ghp hebt my dickt u gonst/en trouwicheyt betoont/

Doch het is u van mijnen/aer verdienst niet gholoon/

Daerom ick u met ernst dees Braselet vereere/

Wilt ghp u hulp my bien/noch sal ick het vermeeren.

Lamoret.

Danck heb; verhaert my maer u wil/'k sal n behulpsich zijn.

Philome.

Ach Lamoret! ick leef in een soo s'waren pijn.

Lamoret.

Seght my doch wat jou quelt/ick seit verborghen houwen.

Philome.

Wel aen dan; ick sal my op u alleen vertrouwen:

Weet dat der Lief den Godi my ende Rosemond'

Door sijn ghescrenghe schicht te bepden heest doozwond:

Soo dat wplangher niet/eensamich hlyven konnen/

Vermidts wpy bepde zijn/dooz 't lisch Wicht verwounen:

ICK minne Gabriot, en Rosemond' Reynhart,

De Helden van ghelyck/me draghen Piraems smart:

Een peder wil sijn Lief voor Cointinghs Croon niet ghebeue/

Peder sonder de zijn/kan in gheen ruste leven:

Een peder mint sijn deel/een peder is verwoeght/

't Gheen hem de lie f'deng God door gonst heest toegheveeght.

Om pider een zijn doodt int bestte te verhoeden/

En om de soete min/met graghe lust te voeden/

Daerom kom ick tot u/want ghp ons helpen kondt/

Indien ghp my als voor al myn begeeren joint:

Ach! woudt ghp in u Hof/dees twee Ridders versteken/

Wanneer wph haer vp nacht/en onthd' wilde spreken/

Wat vrynd'schap deed ghp my/laet ons niet onghetroost.

Lamoret. Wel ist hier al vant mal/hoe wyp in sulcken Joost:

Sulce

Sulcken haagh-gat/sulcken Gorten-felder/sulcken Spille-bien :
 Ha ! ha ! ha ; 'k heb van myn leven dierghelyck niet e sien :
 Wel draeijne ocht Susje : nou slaeypje in de Muts : (kluts :
 Wat souje met sulcken Heume-taster doen/wech/wech/met die
 Het is een braef Quandt/jae weetje wel/dat hy scheel siet/
 Ij sout sulcken ien aenslaen/leen secker/by men keel niet :
 Eer ich die Robes nam/ick liet me lieber branden.
 Jou dient een heter karel/niet ijt and're landen :
 Laet loopen die Draep-naerg / 'klykt seper wel een Mos/
 Siet daer soo sy hem neemt/ik bytme licht de heel of :
 Men gaet hier langes straat/ax rijke Edel-luy/
 En alst al om komt/zijn heur Ouwers dictwits Bedellup :
 Ofien verhanghsste Boer/en sulcke stale Wincken/
 Sou sy die anslaen/leen hyn ; wiltje wat bedincken.
Philome. Ach ! hebt ghy opt een dienst aen mijn Persoon ghedaen/
 't Gheen strectie tot vermaech/wanneer ik was belaen :
 Soo doet mi deeg mijn heed/ich bid u Lamorette
 Gy wilt de laghe staet/des Lidders aen zy sette /
 Want ick sal nopt afstaen/in't voorzghensom opstel/
 Wanneer ick hen vernoeght/dan is het immers wel/
 Gy fullen dese nacht aen u deur komen schellen/
 Ick bid dan opent haer niemandt sal haer versellen/
 Ick sal met Rosemond my spoen/daer mee te zijn/
 Om soo dooz Liefds ghenot/de groote smart en pijn
 Die wop hebben gheleuen/in bipschap te verkeeren.
 Siet daer dees Beurs met Geldt/ich u persoon vereere/
 Sou ghy de laeck behart/voor al houtse secreet.

Lomoret. Wel an/alst soo moet zijn/ 'k ben tot jou dienst ghoreet :
 Ich sel Gabriote mijn Doon/tot Pagie schencken/
 Gy dat niemandt op jou sel hebben achterdencken :
 Die sel by my ascar te met wat komen praten/
 En ag de Baen klaer is/sel ick het deur hem weten laten.

Philome. Die raedt die is seer goedt/my dunckt de doncker valt.
Lamoret. Dats waer ; wop hebben al een moy poosjen ghelykt.
philome. Nu 't is tijde dat ick gae.
Lamoret. Seght al de and're Sus jens
Goe-nacht. philome. Ich sal ; adieu

Lamoret Aieu mijn hyn di tot sijn jes. Philom. Binnen.
 Om dit Geldthen koop ick wel een mope steutel-reecr :
 Maer was duncktje Volckje : dat was eerst een reutel seecr :
 Gy is de Dryer/en de Dryer is de Dryster.
 Ich word seper schier aers/mijn sinne binne byster :
 Wel hoe ; ben ick noch mal ? 'k hebt wel mier hooze segghen
 Datte Meyjens niet en weten wat practyc datse an sullen legge
 Om met een Abelhept de jonghmans te bekeuren/
 Dan sitteuse ay de stoeijes/dan legghense aber deuren :

Met witte schorteldoechses/ en Poveretten op de handt :
Schoentjes op sen Polewijs/ en kous jens nae venandt.
De Straeghjes net geset/ en oock spierwitte Wantjes/
Gen hassen opsen Spaens/ en boven op noch ranjes;
Men het te nauwer noodt een hemt om an te trecken/
Men denckt wel wat schaed' dat/de kleeren het hedecken.
Alsinen dan wassen sel/ het hemptjen dat moet wpt/
Daer sitmen dan en kyckt as een hepiete Bruydt:
Insfrou mach haer soo langh met niemandal helpen/
Wie Deuvecater sou met sulcken Wyf bedpen/
Die het den Winckelier of loft/ ende of borght/
't Gaet op een betaleu soa 't wil / daer wordt niet voor ghesorght.
Op 't lest moer kryght een man/men moet de Bruyloft houwen
Meer als de Beurk verinach/of aers ten hiet gheen trouwen :
Daer moet een Vliegher zijn/vant alderbeste stof/
Gen Bos/ jen van kassa/la mode van 't Hof/
Al is haer Capitaal gien vyftich gulden waert
Wanneermen de Feest hout/daer mach niet zyn ghespaert :
Maer als de tydt vervalt/ en elck ien komt om geldt/
Hoe dickwils datjer gaet / 't is altoos onghetelt :
De Bruylofts kleeren staen een Jaer dyte vier int hoeck/
t Geldt voor de Suycker-backer is mee al langh te soeck :
Daerom goelupries 't saem/ onthouze Besjens raedt/
Weest supnichjes van aerdt/ en kendt sou eyghen staet :
Wanneerje Oly/ Sont haelt inde Comenij/
Blyft voor al niet schuldich/maer geester 't gheldtje hy :
De Backer stelt te breen/daer ij jou Broodi gaet halen/
Het Bierlijken datje drinckt/oock mee al strack betalen/
Soo lief je heel gherust van alle sozghe wyp/
Daerom onthout het wel/hoozje altemael ; ij
Diche/dunne/bette/mag're/lelijcke/mope/lange/korte mepfjes/
En hebje me van veure langh e noech e sien / besiet me van astren
oock een repfjes.

Binnen,

VV.R.A.E.C.K.

Hier ben ik woede Wraeck, verbult met tyannij !
En die soa menichmael aen Mars sijn rappe zw/
Int midden van de strijdt mijn leven heb gaen waghen ;
Iae menich trotsen Heldt zyn door dees arm ver slaghen :
Ich heb het wel beroont/in menich naer ghewecht/
Dat dit blaedtgierich hart/met mijn ghemoet/te recht
Tot wreecken is bereydt ; dees geest gaet hem verblyden/
Als d'ene vriendt de aer' wil slevens draed' af snyden.
De onder-aerdtseche Poel ghetupcht self van myn macht :
Is't moedich Troyen niet voor my 't ondergheschacht ?
Door my heeft 't Romeyus Dolch/Cesar de rest ghegeven,

En soo bracht Florendos, Tarisius om 't leven/
 Selft Goddehick gheslacht / 't saem leven naer mijn sin.
 Is Esculaphus niet van d' Helsche koninghin
 Veranderd in een WI/ Io most tot wraech ontbeerden
 Haer mensch'lyckheyt/om dat haer Lupijn ginck onteeren/
 En most haer voed sel voort gaen soeken opter aerd'/
 Vermidts sp dooz 't ghesicht van Argus wierd' bewaerd.
 Toch daer nae heest Mercurr' wraech over hem ghelregghen/
 En van de romp het hoofst naer Lupijns wil gheslegghen,
 Heest PHEBUS Carones niet totter doodt ghewondt/
 Nae dat den staef hem had haer Hoererp vercaerd.
 Latona heest haer moet gheblust aen derthien kind'ren
 Van de snoo Nidhe, vermidts sy wou verhind'ren
 De Sacrifici die het volck deed aen Laton:
 Daer nae heest sp gheschraft d' Hunslip die haer verhoor
 Te drucken 't schale nat/en gingh haer trans formeren
 Als sticke's/die haer in het Water regeneren:
 Apollo als verwoet heest Saryt d' huyt ontroost/
 Nae dat sijn lieftjick spel was dooz Saryt verdoost:
 Althea heest dooz my 't hout in het vper ghesmeten
 Tot haer Soons ondergang/nae dat hy quam te weten
 Dat phlyxepon haer Broer/en Tosied te heyd'
 Dooz Meleagers schicht waren ter neer gheleyd'.
 Wanneer Thereus had/gaen Philomela ontroben
 Haer diere Maeghdam/en het roer end Ligt daer boven.
 Heest haer Duster Progne, de Hun's vrou van dees Fiel/
 Iris haer hepde kindt seer wedelyck ontzielt.
 Heest Ceres, Orias in Scytiens gheweste
 Om d' Hongher niet ghestiert/te roepen op sijn nest/
 Tot wraech Erelichtoon, vermidts hy hadt gheveld'
 Den Boom/waer Driades haer vrucht had opghesteld':
 Doen Nessum met de Drou, van Herc les was ghebloden/
 Wiert hem de romp ghemaecth/het selschap vanden dooden.
 Dianira weerom stiert hem 't vergiftich kleed'
 't Gheen haer den Bootman gas/soo haest sp kreech de weet
 Dat hy Iole verkoos : en Hecuba heest moedich
 Polimnestor vermoordt ; die als een Tyran woedich
 Haer Soon had' omghebracht. De Kreulen die den Troon
 Bevochten van Lupijn, kreghen al meed' haer loon:
 Doen d' Babylonijsche Seyz met Olsonory bluchte/
 Heest Lisvaerd' Abra, om haer Broeders doodt doen suchten/
 Tot wraech van rhamphilus, heest d' Lybyaensche Heldt
 Den Africaenschen Hondt, manhaftich neer-gheveldt.
 Gabrina gingh ontsind haer philander vermoorden:
 Vermidts sijn schoone glans sijn hart niet en bekoozen.
 Is Giardastagno niet dooz my om hals ghebracht

Van Rosigloon hy wiens Drou hy sleyf menich nacht:
Doen Lanslot wierdt ghewaer/dat sijn Drou en Broer lepden
Te samen op een Bed/ontzielden hy haer bepden.
Den Koningh Trufaldijn, Baldaqueze Enzan/
Wert aen een Paert gheslept/van Tatars Agrican,
Paer dat hy hadt gherucht dooz een waech vander aerde/
Horiscl, Rosimond, en Polinde haer waerde:
Heest Sylarci de Vorst/Gogoner niet ghe doodt
Tot ontset van haer Drou/doen sijn Broer Beons bloot
Gantsch overweldicht had/de macht van Cleophiele,
Daer nae heest zp haer self oock moedich gaen ontziele:
Symori en heest niet ontzien om aen een hant
Te helpen Synato,die dooz den Echten handt
Aen Camna was verloost/die zp te beyd' heminde/
En nae sijn Broeder's doodt/gaet hem aen haer verbinden:
Camna en heest gheen rust/voor datse zijn doodt wrekt/
Dies't Wraecht vergift int end' haer harten beyd' afsteekt:
Dies ick van Aerdt en Hel/jae Hemel ben de grootsten/
Vermidts mijn heerschingh strecht van't Westen/tot het Oosten
Waer van de Sonne daeld'/en daer hy wedet rijst/
Int heete Mooren-landt, en Scyria heyst.
Driemant is mijns ghelyck/want' meestendel der menschen/
En oock de Hemel Goon't saem leven naer mijn wenschen:
En die noch niet alleen/maer Pluto d' onderdaen
Van't groote Stygiam onder mijn Heerschingh staen/
Ick vse van de deught/de bloed schand ick heminne/
En nae Wraeckgiericheit haecken mijn wusse sume.
Pluto verheught sich seer/en lacht met Helsch gheluydt
Want' meer peinard dooz my een stiert nae d' lecke schupt:
Van Charon/en ick weet de meeste hoop der Hellen
Mijn Dolck is/ende die de swarte Vorst versellen.
'k Ben Suster van de Iergh/nac bloedtvriendin van Marg/
Nachtans een weecklyck Dolck/zijn zyn gheboden wars:
Een Dolck/een Dupvels Dolc/'t geen d' Ridderschap gaet haten
En d'hanteeringh van't swaerd om't gapple minne laten:
Haer over-heen dat is een kind/een reden wicht:
Dat voor het gladde srael/en blanke Parinas swicht:
Sal ons een kleyne Fiel in daden over-heeren?
Sal dan Cypriaes Doon over ons Domineren?
Neen; waerom kom ick hier/als onser bepde leet
Te wreken/t gheen hy ons mi/en al langh aendeet.
Ha! als ick het bedenck/mijn ledien daer af zid'ren/
Dat hy naer zyn ghebodt ghebewonghen heest twee midd'ren/
Waer dooz de fransche Croon/en Eng'land' nu af roemt/
En diemen door haer kracht/als heel onwinbaer noemt.
'k Sweer ick het wrecken sal/en doen up d' logghe aerde

17

Aijsen het swaert ghespoek/nu wilt u plicht aewaerde.
Laet sien ; wie dient hier best tot myn hulpe/ick weet/
De Giericheydt/Hoochmoet/en beveynstheyt/sal't leet
Wel wreken vande Wraech/dus s'weer ich u ghy Hollen
Die dichtwils dooz u kracht/de aer'd doet supsevollen/
En sidderen van vrees/sluer verschijndt hier terstondt
Verlaet een kleyne tydt de onderaertsche grondt.
Doort segh toeft niet langh of ick swer by de krachten
Van Circos soo ghy my hier laet te lange wachten
Dat ick u dwingen sal/of is het u uyt 't hoofd/
Dat ghy soo menich mensch van't leven heft beroost
Dooz myn ophitsingh/h ; 't gaet u uyt de ghedachten
Hoe ick Berghen en Bosch/doen danissen by der nachte/
Wanneer ick maer eens hul ; ick die de nare Hel/
Als'k myn daer in begees/soo gruwelijck ontstel/
Dat Alecto haer hapy/als moedeloos laet hanghen:
't Gheen anders is gheblocht met menichtie van slanghen.
En Cerbrus self terstont 'vlied' vande Helsche Poozt/
Wanneer hy het ghebul van myn persoon eens hoozt.
Iae Pluto schijnt van angst/en kille vrees te heven/
Indien ick my een tydt gae in sijn Poel hegeven,
Ous Duyvelinnen drie/ick s'weer u by dees staf
Dat ick u loonen sal/verrijst ghy niet uyt 't graf
Van't eentwich doenme Dolch/hoor daer ; my dunckt sy komen :
Floraes lieflijck ghebloemt/wert reuck en kracht benomen/
Dooz 't snoochen van haer toorts ; de aerde staet en schut/
Diana wert bewelkt.

Hoochmoet, Giericheydt, Beveynstheyd, komen
van onder uyt den Afgrondt.

Hoochm

Van Pluto kouen wyp/alleen dooz u begeeren
O machtighe Doortuin ; wiens los Achron vermeren
Laet/dooz de gantsche euw/seght op wat is d' oorsaech/
Dat ghy ons hier onthiedt/wat pozt u weer tot wraech ?
Ich s'weer by Proserpina ten han soo quaet niet wesen
Of het sal zyn volbracht/als is gheschiet voor desen/
Voorname lijk aen my hoe menich trotsen Heldt/
Is dooz de hawerdp ter aerden neer gheveldt ?
Hoe menich heeft sijn ziel dooz haoghmoet gaen verdommen/
Hoe menich onderdaen/om tot heerschingh te kommen
Haer Konigh heeft vermoord ? Birion heeft dooz haoghmoet
Sijn snoode ziel ghestiert/naer de vervloekte vloed :
d'Romeynen van ghelyck haer Neperen ombrachten/
Peruidis sy in haer plaets dan te regeeren dachten.

D

d'Werdt

d' Aerd' is vol hobaerdy/en men hoorst over al
Van't Zuyden/tot het Noord'/ Hoochmoet komt voor den val.

Gierich.

Het schijnt ghy twijfelt aen ons onghemeene stercke/
Daer ghy nochtans de kracht van ons drien dicht bemerckte.
Ick die de domme mensch met Gierichep'd' belaed'
Soo dat haer holle Maegh is nimmermeer verzaed':
Ick die haer dicktwill' dwingh de wetten te verlaten/
Van Ipijn, en plutoos gheboden te aenbaten
Sweer u myn hulp te bien : want door begeerlijchheit
Wert menich mensch in d' eeuw' bedroghen en verlept:
't is alleens hoe ment kricht/sae vder op der aerden
Hoe rechtich hy oock is/sal door giste aenwaerden
Een daed seer gruwelijck/en voeren in de Hel
Sijn ziel/wanneer ick hem de schatten eens voorstel/
Hoe datmen dooz de Gout van vder wert verheven/
Hieromme mensch gaet sich selven overgheven
In Plutoos statervry/ooghende op het goedt/
Waer vder/ Jonck en Oudt/ als onverzaed' nae wroedt:
Waerom dat' t aerd'sch gheslacht/niet en ontsit te lieghen/
Waerom dat' t aertsche volck malcander steets bedrieghen.
d' Heel ghe ghertichepdt en wert niet meer gheacht/
Maer is door Duyvel's lust nu onder voet ghebracht:
Dus bid ick wilt u wil/terstont aen ons verklaren.

Beveyns.

Ik sweert men sal geen moept/hoe swaer het is oock sparen
Maer volvoerent terstont/want ick verheuch my zeer/
Dat Plutonis ghebiedt/wert daghelijck meer/en meer:
Dies wijs ick naerstelijck de mensch den wech die heynst leeft/
Om te doon haer Vpandt/dooz bedroch/en beveynsheydt:
Dies u wil vaeck gheschiedt/dooz hulp en kracht van myn/
Want menich wreect hem vaeck/dooz een beveyns de schijn.
Boreas hadt sijn vriend' op 't Bancquet niet vergeven
Soo hy dooz myn bedrijf baer toe niet wiert ghedreven.
Noch oock Marcius had Argus niet gheveldt/
Soo hy als Vpandt hem daer teghen hadt ghefeest:
Maer doen hy met ghespel als Vrundt daer was ghekommen/
Heest hem naer wensch in slaep het leven licht benomen.
Wat staet ghy van Gabrien en Camna hier en bront?
Daer my d'eer van hun heyd'/nochtans alleen toe komt/
Vermidts sy dooz 't gheverys/re heyd' hun mannen dooden.
En Cesar van ghelyck/veld' men dooz myn gheboden.
Mach' met hadt sijn Princes niet voor de raed' ont hooft/
Had' ick hem van 't verstand' en sunnen niet beroost:
Hoe menich nood' men dicht op destrighe maeltijden/
Die men in hecht'nis hout/en 's leveris draed' assyjden:
Dus seghme wat u port/ons inde nare nacht/
Te eppchen uyt de Poel/van 't onder-aersch gheslacht.

Weet

Wraeck. Weet dan dat Gabriot, en den Helt Reynhart henden
Haer liefden nu onlangs/op t'wee Prinsessen lepden :
'Ce weten Philoma, en d' Gravijn Rosemond',
De Maeghden van gelijck van't hoeft jen zijn doowwand/
Soo dat ich seecker weet/het int end' zal gedven
Tot een goet huw'lijck/indient de Prins wil syden :
Dies u meen ick Hoochmoet, op dat hijt niet gedult
Hem de vermaende Geest met soo een pracht verbult/
Dat zoo hy 't self d' toe liet/dat hy daer dooz onteerde
Zijn Conincklike Stam/en oock zijn Croon verneerde ?
Prent hem de Hoochheydt van sijn Suster int gedacht/
En hoe dat Rosemond' is van het Graefs geslacht :
En hoe laegh d' Kidders sijn : wilt doch u quaet soo stoochien/
Dat ick in corten tijt werdt dooz u hulpe ghewzoochen.
En ghy hebeysd' hept/sult/wanner u Sus haer plicht
Volcomen nae mijn wensch/en wil heeft wt ghericht/
Porren hem tot geveyns/om remant op te soeken/
Die dooz eenige gift sich wilde soo vercloecken/
En brengent haer om hals/in Schijnsel van een Geck
Die nochtans geen verstant of wijsheit heeft gebrech :
Maer vol van 't veypsen is/d'welch daeglycx hy dees Heeren.
Verheert/om haer bedrijf de Commingh t'ad' verteren :
En wengert die geen sulcx/soo sult ghy Gericheydt
Die dooz begeerlykheen zoo menich mensch verlepydt
Hem porren tot de daet/blaest de begeerlychheden
Soo diep int bloode Hart/dat hy aenmeent het wreede
Fent te volbzengen dzae/want om het aertsche goet
Deel haer lyf en ziel/wooz den Duyvel vliegen doet :
Nu volbzengt dit terstont/Wilt doch u blijt btoonen Geesten
't Swer op de Helsche Colck, ick zal u rijcklych loonen. Binnen,
't schijnt dat de bleecke Maen weer nae haer plaets vertrekt/
En dat de clare Son sijn guide hoest ontdeckt :
't Is tijt ick gae/de lucht wort van des nacht gordijnen
Ontroost/het moghen roodt comt dooz de Wolken schijnen.
Wraeck Binnen.

Gabriotte, Philomena, Reynhaert, Rosemonde.

Philome. **A** Ch! Heerscher mijnes ziels.
Gabriot. Mijn Hemelsche Goddinne.
Philome. Mijn opperste vermaech.
Gabriot. Mijn waerde Coninginne.
Philome. Hoe verheucht sich mijn geest/dat ick neens mach spreecken.
Gabriot. En hoe 't mijn is verblyft can niet sijn vergelecken.
Reysha. O hy sijn Rosemond' my gantschelych vernoecht,

Rosemo. Mijn Enghel / 't schijnt Lupijn die heest het so ghevoeght.

Reynhar. Mijn lief.

Rosemo. Die u bemind.

Reynhar. En ick u van ghelycken.

Rosemo. Lupijn verdoem Roosmond' sooc'lt in u min beswycke.

Reynhar. Daer op werdt ghy ghelykst.

Rosemo. Soo daech alst u beliefd'.

Gabriot. Kom' my mee met een hys Philomena gherief'd'.

Philome. Dat ist daer ick nac haech voornamentlyck int kussen.

Gabriot. Hoe seer dat ick u hys ick kan myn lust nau blussen.

Philome. Ghy steelter twee voor een wel so dat heest een val.

Gabriot. Ten was gheen Dieverp/die opt een hys sien stat.

Rosemo. Mijn Heer is nopt versaed/ghy sult u mond vermoepen.

Reynhar. Hoe ; op u kaechjens raod/die boven Flora bloejen ?

Gabriot. Gravim sorght daer niet voor/want als ich die ghenaech

Dan ben ick in myn vreught/en opperste vermaech.

Gabriot. D'hoaghe staun mevrouw/die doet my dickenwils vresen.

Philome. Niemand dan ghy alleen sult myn beminde wesen.

Gabriot. D'Broederet is te preuts/ghy laet u niet begaen.

Philome. 't Mach kiesen die ick wil/hoe ; dat gaet hem niet aen.

Gabriot. Mijn schoone Son ; hy kan u sulcr noctans beletten.

Philome. Hy mach zhi nyterst doed/ick sal u nopt versetten.

Gabriot. En of ghy myn beminde een ander u gheniet.

Philome. Al wilde my Lupijn, om u ick hem verstiet.

Gabriot. Dout ghy ha / trouwe Maeght om my den Hemel derben ?

Philome. Och jae ; ick wil om u wel dupsent daoden sterven.

Gabriot. Die d'Hemelen ghebiedt/die heest een groot hevel.

Philome. Den Hemel sonder u verstreken my een Hel :

Gheen ander dan myn Princ begeer ick opter aerdien.

Gabriot. Ichi dank u Coningin.

Philome. Ghy zyt alleen myn waerde ;

Siet daer aenbaerd dees Kingh/tot een verknachte trou :

De Goden straffen my/soo ick myn woord' niet hou.

Gabriot. Ichi neemse een in dank ; en blyf altoos den uwen.

Philome. Wilt nu 't ghelilach /'t gheschzep/en sulcke dinghen schuwen.

Ey ; leest voortzaen gherust.

Gabriot. We vrou het sal gheschen :

Ha ! schoone Parragon/die nu van my doet vlien

Benaughtept/vrees/en schrick/en een decomvert leven :

Hout daer dit Paerlen snoer/ick n op 't selfde gheve.

Indien ick u verlaet/soo moet ick 't Sonnen-licht/

Noch 't Lasum Firmament/nopt aensien niet ghesicht.

Philome. Wel myn wyt te beyd' bevesticht dooz de eede.

Gabriot. Mijn zieltjien is vernoeght.

Philome. Mijn hartjen is te vrede.

Gabriot. Ich wenschten dat Roosmond' myn nemani in ghenaed

Reyn-

Reynhard' mijn metghesel.
 philome. Daer toe weet ick wel raed;
 Itont gaen wip by haer. Siet; het schijnt sy hout de Roosent
 By haer Cozaelde waengh' om sien wie 't meeste blosen.
 Reynhar. Nae ick het oordeel strijkt/ghy wint het van dees bloem.
 Rosemo. Mijn hartjen swijght; ick ben onwaerdich soo een roem.
 Reynhar. Onwaerdich hoe; ick wil niet u aenschijn beperelt
 Trotsen het God lyck volck; jae oock de gantsche werelt:
 Dies spuwt Iuno haer myd op u soo seer zy kan/
 Vermidts u glans verwecht tot Hoerderp haer man.
 Rosemo. De Lief d' die ghy my draeght bewijzen uwe woorden.
 Reynhar. 't Most een Phalaris zijn die ghy niet en behoorde.
 Rosemo. Het Amazoonische zaedt u tongh nopt wederston.
 Reynhar. Ick wil gheen ander Maeght/mijn ziel vernoegingh von:
 Doen ick maer eens aensach/de aerdiestste van leden/
 De trefsticht van ghelaet/de destichtse van zeden:
 Wien waerdich is het amyt te hebben van Diaen,
 Voor dien de Son verdoost soud' wesen van de Maen.
 Rosemo. Soo is ons beyde wil in eenen sin besloten/
 Ick min u als mijn self.
 Reynhar. Ick sal u nopt verstoeten.
 Rosemo. Indien ghy my verstiet/verdwinen was Roosmond'.
 Reynhar. Hoch inde gantsche eeuw'/men Reynhard' niet en vond'.
 Gabriot. Wel so! men gaet u eer Philomena verkleynen/
 Ghy blaffert weeteloos.
 Philome. Hoe? Prins weet dat de repne
 Lief de gheen leed en siet.
 Gabriot. Voldeed ick het ghemoet
 Ich viden hem; sal hy het Koninklycke bloedt
 Vernderen? o sinact/segft/sal dan een Gravinne
 Opsteeken haren kop/meer als dees aerisch Goddinne/
 Die ick 't onwaerdich acht 't ontbinden van haer schoe?
 Reynhar. Het is de soetste syphs die nummer vult.
 Rosemo. Wel hoe?
 Wats dat te segghen Lief?
 Reynhar. Ick voele vast de Tuppen
 Van u pbooze borst/ick roere met mijn lippen
 O Montjen tart Cozael/ick heb u handtjes wit
 In dees behaerde vryst: ick sie het vrygne git
 Wit 't lodderlyck ghesicht/ick boet in eer mijn lusten
 Aen u/en als ick deys soo kan mijn ziel niet rusten/
 Maer snacht nae u Persoon: 'k ben als een Vis die 't nadt
 Hoe veel jaer 't hem verselt/kan nummer wesen sadt:
 Ick vloech/ en wil het vper/het uiterlyck ick hate/
 Doch 't innerlyck Princes/ick lieve uoter maten:
 Dat is u Helle-glans/die minne ick/ghelyck

Den Salmander verlanght/nae 't eerwiche brandend' rjek.
Gabriot. Ondraghelycke smaet/Princes ick salt nopt lyden.
philome. Bemint ghy myt & soo set u toozn wat ter zyden.
Gabriot. Hoe nu toe Gabriot & sult ghy u epghen vrendt
Dooden ; die aen u heeft Lebovaes troon verdien t/
Die 't Fransche rjek om u vrywillich heeft begeven
Dooz 't bannen van Rudolph', neen/neen/ick schenck hem 't leben
Princes ick hen mijn schuld / 'k weet dat ick heb misdaen,
Philome. Hoe moacht ghy Gabriot mijn zielten soo belaen/
Mijn leden beven noch.
Gabriot. Nu Becksen't sal wel wesen/
Siet ich sal met een kus/u sieckte meer ghenezen :
Ist soo Philomena ? het moudtjen weder lacht.
Dooz dwangh van u ghesmeek/het daer toe wert ghebracht :
Ick hiel mijn soo wat stuypz/doch en kond' niet volharden,
Creed an.
Rosemo. Wel ridder hoe & wat seit int end' noch werden ?
Staet doch een weynich stil.
Reynhar. Verdoosster van 't Gheblomt.
Rosemo. Gabriotte en Philom'a herwaerts komt.
Reynhar. Het schijnt zu willen ons.
Rosemo. Ghespelijken Rosemonde
Weet dat ick my nu heb aen Gabriot verbonden/
Dooz 't gheven van mijn trouw/siet daer dees Guido Rijng;
Hy van mijn op de Echt soo datelijck ontsingh.
Doet Reynhard' van ghelyck/dit is ons heyd begeeren.
Wel aen ; ick sal hem mee dees Dingherlingh vereeren
Tot een eerwiche verbond'. Reynh. Ick dank u o Gravin
Doo langh ich adem schep/ick nye Dienaer bin :
Want soo ick u begees/moet Lupicer my schenden/
En tot een straf dees ziel/straxt nae syn broeder senden :
Daer op dees keten neemt.
Lamerette. Nutis het al vernoecht.
Rosemo. Een peder is nae wensch/bp zjn Princes ghenoeght.
Reynha. Wel heij ! geckier niet mee hier sulcken thdt te byzen ?
Lamore. Hebjet nou niet ghewommen ? soo selje nopt bedyen :
Op lieve hoort e reys/wat cen gheliay is hier ?
Op prent 'n aers/noch aers/as ien diel potten by het over/
Ick han gien woord' verstaen ; wat soo siet dat is hak'len/
So hoeven gien out Wijf/om het hyllick te mak'len.
Want so hebben hier wel/drie/vier upzen ghestaen/
En 't licht wel nae ick sie/s/ weten noch van git n gaen :
Seper 't verdriet my wel ; siet daer dat benne kus jens:
Wat duinct jou mope/bolle/soete Dette Duf jens.
Segh wou sijt oock mee niet wel dat y een Duyer hadt/
Die jou te met wat gas/van ditte/en van dat :

Ip depncht wel hoe ick mien? of wil ick het sou upsegghen/
Doch dinghen die men weet/hoeftmen soo bot niet wpt te seggen?
O gyp bint sulck goetsen/je verpnt by myn keelissen besuct/
En nochtans hebje gaern/datmē jou roos sen vant steeltgē pluct.

Gabriot. Een kus ich noch begeer/van u bloem der Princesse.

Reynhar. En ich u van ghelyck/mijn Lief/en mijn Voorhdesse.

Lamoret. Ziet dats een courtosh; ick segh si weten wat:

Wel hen; 't is langh gheenoegh/en wordse noch niet sat:

Is het wpen soo soet? datmen vergeet te eten?

Dat heb ick sekter van myn leven niet e weten.

Philoma. Mijn lieftste het is tjdtd dat wpt naer binnen gaen.

Rosemo. 'Cis niet raed/saem myn hart/dat wpt hier langher staen.

Gabriot. Princes het is noch vroegh/'t is noch gheen vijf gheslaghen.

Reynhar. Nae ick sie het begint/noch nauwelijker te daghen.

Lamoret. 't Onbijsten is ghereed/komt wilt jon doch wat spoem?

Ap hebe hier langhe noecl e weest/of leef se dooz 't ghesoen?

Gabriot. Zijt gyp daer Lamoret? wpt saghen u niet Besjen.

Lamoret. Soo beul heb sp te doen/met jou lieve Princessen.

Reynhar. Kom treden wpt dan in.

Rosemo. Het moet doch eens gheschien.

Philome. Kom gaen wpt dan myn hart.

Gabriot. Ick ben tot u ghebien.

Alle binnen,

De Koninck uyt.

Ist waer o Jupiter, 't gheen myn heminde seyd?/ Soud' myn Suster haer liefd' hebben op een ghelepd

Die haer onwaerdich is/ick schrick als ick 't bedencke/ En daer en bouen gaet sp noch haer Kingh hem schencke/

Tot een verbonde trouw: hoe mi toe Gabriot?

Denckt ghp niet dat de aerd'/en Achron met u spot.

Past u staet snoode hoes/tot Dron een Coninginne?

Ik swert set ghy niet te rugh/dit onbehoplijck mirne

Dat ghp 't beklaghen sult; sp overgheden fielt

ICK swert u snoode romp/sal zijn eerlangh ontzielde:

In plaatse dat ghy meent met philom'na te huwen/

Gheen moort hoe wreed' die is/en sal ick opt voorz gruwien:

Wel aen dan Helsche Vorst/en isser in u holck

Der quellighe ghespoock/gheen wijs beradich volck?

Om door haer halp dres Gijpt/serreit' lijk om te bringhen/

En het vervloekte hart/wreedt wpt de romp te wringhen

Tot onbluslycke wreack: en kappen het tot grups:

Op dat de ziel gheraecht int onder-aertsche hups:

Daer sp in plaatse van wreught niet hooren sal dan weenen/

En in plaatse van 't ghelach/huplen/hermen/en steuen:

Daer

Daer yder een seer haest/nae Atrops wisse schoot/
Daer yder niet en sterft al is hy in doods nooit :
Daer d' eenen is belaen met meniche van slangen/
En daer den ander met Serpenten is omhanghen :
Daer d' eene op den Berg/ seer lastich draeght den steen/
En als hy is op top laet rollen nae bineen :
Daer yder moet int wter als den Salmander leven/
Hoe wel dat hem de Gheest dooz d' hit niet wil begheven :
Hoe dus ontsinde Vorst ? waer toe soo seer verstoort ?
Vermidts 't bloedtgerich hart/ verlanght seer na de moort.
En oock soo komt myn daer in d' ongheruste sinnen/
Dat ich Reynhart sach gaen/met Roosmond de Grabinne/
Dick lussende malkaer/dies ick voorseker houw
Dat zy mee 't samen verbonden zijn dooz de trou :
Maer eer ick sulcx ghelygh/ eer sal myn Lupijn schenden/
En dooz sijn Donder-cloodt/ terstont het leven enden.
Eer sal de swarte poel/staen boven d' opper-troon/
Of d' maon-plaets van 't gespooch/ boven d' woonst vande Goon
Eer sal de Dis hem stects/op 't landt gaen onderhouwen/
Eer sal den Huyssman op de moeste baren bouwen :
Eer sal het Cruydt de kracht verlyghen vande Maen/
Eer sal de Son rautom met Starren zijn bevaen.
Eer sal ick in d' Afgrondt myn woon-stee ewich kiesen/
Eer ick myn Eer op Verd' sou schandich sou verliesen :
Latend myn Suster/ sy ! en Rosomond' in d' Echt
Paren/met Ridders twee/on-aenghesien en slecht.
Hoe baer ick dus seer up/in dulle Kasernpen ?
Vergronde Prins/ep wilt u toorn torch wat myen :
't Is best dat g' u bedaert/en siet het noch wat aen/
En wilt soo vast niet op u epghen meeningh staen/
Maer ondersoekt de saeck/hoe dat sy gheleghen is/
Bevint ghy dan dat u Susters sin gheneghen is
Op dese Gabriot,dan ist noch niet te laet/
Cis soo ; en ick bedenck daer een seer goede raedt :
'k Heb in 't sin omupt 't Hof van stonden aen te trekken
Sonder eenighe staet/noch ick sal niet ondecken
Aen yemandt vande raedt/t voornomen opset/maer
Dat ick slechts tot plaespier van d' een Stadt tot den aer/
Mijn lyck dooz-repsen wil/om door die vond' te vindien
Een schaek/die sich dooz t' goedt sal derben onderwinden
Int schynsel van een Geck/hoe wel ryjp van verstant
Dees Ridders/ met hun heyd te helpen aen een handt :
Nae dat hy secker weet/dat Suster is verbonde
Aen Gabriot,ende Reynhard/ aen Rosemonde :
'k Woop soo 't Pluto belieft d' dat het wel lucken sal/
Mijn hart hascht en verlanght/nae dees verraders val.

Ich by den asgrond' s'weer/dat ick my soo sal wrecken/
Soo datmen van mijn wraech/in eenwicheyd sal spreken:
Dus tis tydt ick vertrech/wpt dit heroemt paleys/
En maecken als ghreedt/tot dees bewyns de reys.
Koningh binnen,

Philomena, en Rosomonde.

Philome. Ich heb ons Ridders dooz Phinolphins late weten/
Dat sy het Awoondmael met onslip sullen eten
In Lamerettens hups; dus wil ick haer ghebien
Dat sy haer rjchelijck van alles sal versien:
Ach! ick verlangh soo seer/om by mijn Lief te wesen
Dat ick de upren tel/de tydt die wy voor desen
Wy haer waren/dunc't my wel dypsent Jaer te zyn/
Want op wat plaets ick hen/ick nergheng ruste vijn;
Al legh ick op mijn Bed/kan tot gheen slaye komen,
En val ick inde rust/begin ick strax te dzomen
Dat my mijn Prins verzeld/met aenghenaem ghelaet/
Houdende int 't ghecus/noch reghel/nachte maet:
Dan omhels ick hem weer/en hengh soo meen'ghe nachten
Deur/met ydel gepeyns/en toom'loose ghedachten:
Want als ick wacker woyd'en vind' ich niemant niet/
Die mijn zyn mandt/of handt/tot een'ghe gousie biedt.
Ach! dat de tydt eens quam/dat wy te samen paerden/
En inde echte staet/mae Godes/wil vergaerden/
Soo nam ons smart een end/wat ist/of men de tydt
Door lieffelijck ghescus/en soete reen verslijt:
Liefde begeert wat meer/noch is soo niet te hreden
Maer wil haer brengt veel eer/op 't Echte bed' hesteden:
Wanneer de donck're nacht/mech schijft het Sonne-licht?
En als Diaan vertoont haer Silver aenghesicht.

Rosemo. Princes philomena, ick bidde wilt niet houwen;
Want ick verhoop/dat wy int end' wel sullen trouwen
Met ons Beninde; maer de tydt moet zijn verbepd/
Het is u wel bekend/'t gheen van haer is ghesepd:
Dat eer Star/Mari en San/hun schijnsel sal verliesen/
Cer zy een ander/als ons persoon sullen kiesen,
Jaer dat eer Hamel/Aerd/en alles sal vergaen/
Cer sy in't minnen van ons beyd' af sullen staen:
Deight my wat selerhept/soudt ghy doch meer begeeren.

Philome. Ich heb gheen vrees/dat haer lief de sal verkeeren
In Doandtschap/maer (laes!) een ander oorsaech doet
My dichtwils treurich zyn/en bout mijn krancke moet:
Broeder dunc't my begint ons Ridders nu te haten/
In plaets dat hy haer eerst beninde uftermaten:

De gonsf die hy haer toont/komt uyt bevepns de sin/
Dies beeld' ich my Roosmond' hoe langhs hoe meerder in/
Dat hy nopt lijden sal/de Echt tusschen ons heyden/
Maer dat mijn Gabriot, ewich sal zijn verschepden
Van sijn beminde Brupd/dit ist dat my sooo quelt.

Rosemo. Ick heb al langh u van te vooren dit ghespelt/
De Koningh is soo seer met hooghmoet opghetoghen/
Indien ick recht bemerck dat hy nopt sal ghedoghen
Het huw'lycht van u heyd'/maer sal eer als verwoed'
Trachten ghelyck een wreck/nae Gabriottens bloed':
Ick troost u wel te niet/maer als ick gae bedincken
De yeut' heydt van de Pzins/begint mijn hoop te sincken.
Tis best ick noch mijn min/op dat het blyft secreat

Prangh in 't hart gradepiel/want Rosomond' wie weet
Hoe langh mijn Broeder op dees droeve aerd' sal leven/
Want alsinen heden op het hooghste is verheven:
Begaest met Atlas macht: haest wertmen als een roos
Door Eolus verslenst/tot bael/en verweloos:
Wy zijn maer een bloem/die aist de Opper-Goden
Beliet/het selschap is/der vleesloose dooden:
Dus set ick nu voortgaen mijn hope op Iupijn,
En die aist hem behaeght/sal mijn verlosser zyn.

Rosemo. En ick s'weer meed' mijn min/mijnouders niet ontdeken/
Want ick mocht meed' seer licht een groote twist verwecken
Door 't uytien van mijn brandt/want elck nae hoocheyt tracht/
Doch als sp door de schicht Atrops zyn omghebracht/
Dan sal ick wel naer wensch/paren met mijn beminde/
Siet niemandt dan Reynhart kan myn van smert onthinde.

Philoma. Kent ghy dit Hof je wel.

Rosemo. Hoe zyn wy hier alreed?

Philome. Gaet in.

Rosemo. Wijst my de wegh.

Philome. Ien sal.

Rosemo. Voldaet mijn beed.

Binnen.

Het derde Deel.

Den Koninck uyt, met den ghemaecten Geck,
met een Pagie.

Siet wy ghenaecken 't Hof; hout u nu als een Sot/
Om te verraeen dooz listi/Reynhart, en Gabriot:
Sijt altoos daer zp zyn/want ghy sult nu haest hoozen/
Ofs' een Roosmond, en d'aer myn Suster heeft vercooren:

Lyp

Lipstert doch seer gau toe/op dat ghp vder woordt
 Mijn weet te segghen /'t gheen ghp haer lien spreken hooft :
 'k Smeerdt dat ick dan mijn waech op de vercaers sal voerten/
 Dat sp door mijn bedrijf/van d' Aerde scheyden moeten :
 'k Smeerdt dat ick met dees handt sal baden in haer bloedt/
 En scheuren't hart ontwee/om mijn vergramt ghemoet
 Te stillen /'t gheen verlangt om de waech te volbringhen/
 Dat wel haest sal gheschien/soo ghp maer op u dinghen
 Met wigt en ernst pass/bevint soo seer als ghp mooght/
 Op dat niemant aen u verraderp be-ooght.

G. Geck. De saech is swaer om doen/doch valt licht te ghebieden,
 Coningh. Denckt wat een groeten eer/sal u daer door gheschieden/
 Als ick u maecken sal/de naeste aen mijn Croon :
 Nu grypt een kloecke moed/ick s'weer u by de Goon
 Indien ghp 't werck volshenght/dat ick u daer en boren
 Sal schenken Landt/en Zandt/laasteelen/ende Hoven/
 Soo dat ghp seer gherust/sult leven als een Prins/
 Die gheen dinck heeft ghebreck/maer alles heeft nae wins,

G. Geck. Sal ick ? of sal ick niet ? neen/neen ; wech quae ghedachten/
 De Duyvel Meent ghp myn teer verstant niet staet-sucht te verkrachten :
 en d' Engel Ha ! ghp zyt te verdoolt/ick ben niet van de gheen :
 hoegen hum Hoe kom ick niet myn Heer/om sulcx niet herwaerts treen.
 sleek aen een Maerom ? om lidder s' twee/schelmachtich te verraden :
 sy om locke. Neen ; wilt u arme ziel/om hauchteit niet beladen/
 Met soo een Moorderp : hoe moorderp ? 't is eer/
 Ick doet uwt s' Koninkx naem/door staet/ g'hoorsaemt u Heer :
 Iac in de reed lyckheyt/maer in gheen boose dinghen.
 Sal ick dees Vorsten wil/sijn begeer volbringhen
 Die 't alles heeft ghemaecht/jae uyt een aerden clompx
 Het menschelyck gheslachty /'t hart hippelt in mijnu rompx
 En syncht doort al de eer/die 't daer vooz sal ontfanghen/
 Mijn ziel heeft nae de moort/al ree een groot verlanghen :
 Ick dorste nae het bloedi /'t za voort/brenght my in 't Hof.
 Bezaed/bezaed/het septi is waerlichk al te grof;
 De aer'd schenrd na daer af : den Hemel schijnt te killen/
 En vder Godt die best/ep hoe myn ledien trillen/
 Dooz 't sien van het ghespuys /'t gheen vooz myn oogen swefst/
 Een vder door 't ghelach sijn vreucht te hennien geest :
 En wanen dese ziel te kryghen in haer handen
 Om in Tarratus kuypl in ewicheydt te handen :
 Wat handen ? 'k vrees geen hit/stuck voort uyt myn ghesicht
 Gheswinte spoorcken voort/ghp haterz van het licht/
 V tocken is om niet/ 'k sal inder pl versellen
 S'weer ick by 't Solyphe rych/de wzedde Vorst der Hellen :

Coningh. Wel hoe ist kinder-werck/het lyckt ghp met my malt.

G. Geck, Swijght want de Koninch komt/de moet my heel ontvalt.

Coningh. Hebt ghy u nu beraen ?
G. Geck. Iae ; op verschepde wijzen.
Coningh. Sult ghy't volvoeren seght ?
G. Geck. De ziel begint te rissen/
'Ken weet Heer/of ick ders.
Coningh. Hoe ghy versaeghide bloedt/
Wat port u tot de aughst ?
G. Geck. Het innerlych ghemoet
Doezeydt my eeuwighe plaegh.
Coningh. Dit zijn maer beuselinghen.
G. Geck. O neen ; ick sie een schaer van Duyvels my omringhen.
Coningh. Wat reden ; wijsst my een / ik sal moesten hem terstont :
En neemt de rest de blucht/nae de verdoemde grondt/
Iek sal vervolghen hun/door 't spatten vande boncken
En moorden al 't ghebroed/in eghene Speloncken;
Soo dat Pluto sich self/sal schuulen op 't ghebercht/
Daer Sisyphus sijn Steen/met stadiich rollen berght.
Wat is het kinder-werch voor spoockery te wesen/
Dencht maer in wat een pracht/en staet dat ghy sult wesen
Wanneer ghy't hebt volvacht ; hoe ghy van pder een
Zult werden als een Godt/ghe-eert/en aenghebeven :
Wat Pagiens/wat een staet/sich voor/u sullen binghen ?
Iae 't gantsche Koninkryck sal van u krachte turghen :
Nu zyt ghy maer een bloedt/een slechte Edelingh/
Wat dimicht u locht het niet ? de last is doch gheringh.
G. Geck. Wel aen dan ; om het goed sal ick my selfs verdommen
Al wist ick dat ick nopt in Lupijns troon sou commen :
Al sou ick eeuwighelyk in de bes' walchte Hel
Lijden de grootste pijn/soo sal ick u bevel
Volbrenghen/want het loon/sal d'arrebeydt versoeten :
't Schaed' niet of ick hier nae/daer voor sal lijden moet :
Zoo ick mijn woordt niet houw'/moet nu van sonden aen/
Het Duyvelsche ghespoock my rucken hier van daen.
Coningh. Voort Pagie laugt hem 't kleedt.
Pagie. Mijn heer/ick salt hem gheven.
De Ghemaecte Geck treckt een Sots-kleedt aen.
Coningh. Het past u heel perfect/en 't staet seer braef nae 't leven :
Wie weet het dan de Goon/dat ghy niet dwaes en bent :
Hoe ! sacht ; het is dees Boef/mijn Pagie wel bekendt/
Dies ist goedt dat ick hem van sonden aen ontljive/
Op dat het waerd' opset mach int verborghen blijven.
Hy deurt steeckt de Pagie,
Komt aen o stukke boefs/ghy moet nu mee al voort :
Cis evenveel/of ick een min/of meer vermoord.
Pagie. Ach ! Heer ick bid' hedaerte/ep laet my doch int leven.
Coningh. Neen schelm ; gaet en wilt u in d' Afgrondt voort begeven.

Pagie. Helaes ! isser gheen hulp ? genae/och wreede Vorst.

Coningh. Swijght boos wicht ; of ick ruck het harte uit u vorst :

Soo/mu is ons besluyt/ontrijffelyck verborghen ;

Nu hoeft ghp voor 't gheklap van niemand niet te sorghen :

Weest vry'lyck onbeschzoomt/en breeft int minste niet /

Leght hem strack in een hoeck op dat hem niemand siet /

Want ghp weet ick heb slus drie/vier Pagies ghesonden

Hae 't Hof/om myn aenkomst de Ridders te verconden /

En als zy desen boef saghen/mochten splicte

De waerheyt dencken : dus leghem uyt het ghesicht.

Sp legge de
Pagine doot
hinde om ee
hoeck.

Gabriort.

Reynhar.

Coningh.

G. Geck.

Gabriotte, en Reynhart uyt.

Zijt wel ghekommen Heer ; en danck die u ghelepeden.

En sparen u ghesondt.

De selfs de loon u bepden.

Wel hep ! datg een klucht ; waer sieje myn veur an (manz)
Dathe me niet med' welcom hiet ? of ben ich gheen presentabel
Wat dunckje van me baert/en crulte niet hiel moytjens ?
Staet myn suycker-mondt niet in elsen dertich pleytjens ?
Mijn neus je komt wat hoog/boven wel/dat is immers fraeptjes
En onder isse weer laegh/en scharp/dats opsen Papegeptjes :
Wat dunckje van myn Cap-stock/ daer ich myn Muts ophang ?
Maer segt de rechte warrint/isse te kort ? of isse te langh ?
Ho ! ho ! go spreect bygozt/nou seecker gien van bepen :
Seper datje myn laeckte 't sou evenwel op 't landt wepen /
Maer nouse swijght ist wel ; want dats soo veel e seydt
Het is een karel assen weegh-lups/hp moet haest an de Dept :
Want kees/jaegs/jan bloet/ en piet maeckten het iensjes so gros
Dat icker met ien slach/hieu seven narmen of :
Wep hep ! lach syder om ? dat sou de Picker verdieten ;
Of meenje dat ick van myn epghen schim sou verschieten
Ast op een bechten quam ? o neen ; neen denckt dat niet /
Want osje myn veur hebt/of onsen Jan gatten Piet /
Dat is al evenliens/want as die sijn Tes je trecht /
Al wast de stoutste man /'t zin stracr weer in sijn Tes je stecht /
Of hp was lijveloos / al warender schoon dartich
Sy mosten beck of/en ick ben mee immers soo hartich :
Maer heerschepjes alle hep/ ick selt alhdyt sou maet zyn /
En as je mijn tot hulp hebt/en macht voor al niet quaet zyn :
Want ick en ben gien Cat/ om an te tasten sonder hantchoen /
Maer men mostet byget al met een stercke voere Wandt doen.

Gabriort. Mijn heer ; ey seght ons doch hoe quaemt ghp aen dees for ?

Coningh. Men heeft hem my ver-eert/myn trouwe Gabriort.

Reynhar. Hp sal een groot vermaech/voor 't gansch hofghesin wesen.

Coningh. 'k Bracht hem mee om u bepd/vermidts ghp my voor desen

Tot noch toe hebt ghebient/ seer wel/dieß ick niet weet
Hoe ick u loonen sal.

Gabriot. Mijn Heer het is ons leedt
Dat wþ u gheen meer dienst en doen/ als wþ u alreede
Aen u hebben ghedaen.

Reynhar. Wþ nimmer ghengegh dede.

Coningh. Neen gþp doet al te veel/en in een corfe tijdt
Sal ick u loonen/ eer gþp op u hoede zijt.

Gabrot. Kom treden wþ nae 't Hof. Verlangh nae mijn Goddinne.

Gabor. Mijn Heer/ 't is Godt los wel met onse Coningiuue.

G. Geck. Wat soo 't sel ieng locken; 'k haft seyel sulcken verlangenig/
Want mijn huych mient alree/dat mijn heel ghehanghen is.
Alle binnen,

Gabriotte, Philomena, Reynhard' Rosemonde,
ghemaecten Geck, Phinolphus de Pagie, komen
al singhende, uyt 't huys van Lamorette.

Stemme:

Heureux sœjours de Phathenice & dalidor.

1 Anck zyu Soon van d'Lief Goddinne
Die ons door kracht,
Tot het soet, en lieflijck minne
Nu hebt ghebracht:

Wy bidden u, geest dat her doch tot een goedt endt
Mach strecken, 't welck ons doet vernoeghen, 't gheen ghy toesent.

2 Want niemandt kan u scharpe schichten
Weerstaen op Aerd':

Iae Lupijn self voor u moet swichten
Pluto aenvaerd',

Door u gheweld' de wetten van de geyle min,
Doen ghy hem dwongh door kracht te lieven, d'Helsche Goddin.

3 Wel hebt ghy dan de Vorst der Hellen
Ontmandt naer wensch:

Hoe sout ghy dan niet nedervellen
De Brofse mensch?

Een Aerde clomp, seer machteloos, by 't Hemels Volck,
Of by de Burghery, van d' onder bedompte kolck.

4 Dwonght ghy Apoll' niet nae te jaghen
De Maeght Daphne:

En Schiep Pan door u gheen behaghen
In Seringhe.

En oock Neptun' God' vander Zee, op Coronis,
Ende Goddin, vande Boschagie, op Narcis.

¶ Iae selfs Venus ti Moeder mede

Schoot ghy ghewis,

Op d'glinster-glans der schoonichede

Van Adonis :

En Perlus vroom, op 't Konincx kindt Andromeda,

En Thereus wreed' op sijn Vrouws Suster, Philomela.

G. Geck. Wel Iussrou dat waer jy ; gingh Ceuwis jou beminnen :

Wat mocht den armen bloedt/de kael-gat doch beginnen ?

Gabriol. Hoe maecht het sappich nat/de droeve mensch verheught ?

Want asse is int hoofd/wort peder een vol vreught.

Philome. Ghy hout u als verheert/van't nat/maer zyt niet droncken.

G. Geck. Soo is hy al sen leven mucht/reu/is hy nou niet beschoncken :

Wel Vrou hoe prachtie soo/siet hy kan qualichk gaen :

Je hebt het hart niet/datje hem eens allien laet staen :

Het sou een Boer-og Wesen/dat wil ick jou wel s'weeren.

Ey siet ; hoe labeert hy nou ! Heer waer toe dit braveeren :

Wat zeplt liever recht upp/Holla ! 't is in de windt/

Daer had' hy men keel niet eens jes oy e sut.

Reynhar. Kom lat en wy ons hier/een wepnich int gras rusten.

Reynhart en Rosemonde, sitten neer.

Het was op dese plaets/doen ick u laestmael kusten.

G. Geck. Ghy liet het kussen wel/wist ghy maer wien ick was.

Gabriol. Wel zyt ghy moe van staen/wat doet ghy daer int grase

Philome. Mijn Heer/laet ons mee een wepnich neder sitten

Dant men wozt seer vermoeft/door d'overgroote hitten.

Gabriol. Afst u beliefd' mijn Son/koint set u int gheblont :

Siet zp verreppen haer, of Flora tot haer komt :

Reynhart hoe zit ghy soo/ghy zout u Gruidt eens kussen.

Rosemo. Neen/sonder sorgh mijn Heer/hy sal sijn lust wel blussen.

Reynhar. 'Cis een afveghen Lies/nu koint mijn waerde Son.

Gabriol. Ich moet u van ghelyck/doen o mijn Parragon :

Ey noch eenmaal/noch eens.

G. Geck. Ick moetme schier beschijten

Van lachen/hou Heerschop/je felt heur seker de keel of bijten :

Ey lieve kijckt e reys ; dat sunen cortospen/ blpen.

Gabriol.] Dat ick soo ien meyd' had'/mijn hart sou in mijn veurhroeck ver-

Seer a lustich Philom'na/ick bid maeckt nu een croon

Roosmond' sal van ghelyck/haer const op 't best betoonen :

En wie den Prys dan wint/die salmen daer mee croonen.

Philome. Wel aen/ick ben te vreem ; siet dat is een begin.

Rosemo. Ich sal u volghen stracc.

Toet u best/mijn Grabin.

G. Geck. Wanneer mijn Heer dit wisi/hoe sou hy hem verstooren.

Gabriol. Hoe staet de Mar en dut ? wel hey ! brenght wat te woopen/

t Gheen tot vermalingsh strekt/hebt ghy alredts ghehaen?

Och

G. Geck. Och neen/mijn Heer/ick sel maer ierst beginnen gaen/
Maer eten gaet voor al/dat zey mijn sael ghe Besje :
En soo speul ick noch mee/want ick onthouw' haer lesje.
Maer sao haest ick op e geren heb dit stukje kocht/
Dan weer van veuren an / 't lach mijn wat onghemack lijk in
mijn veur-braeck.

Reynhar. Mijn Lief u werck dat moet/een pder die 't siet loven,
Gabriot. De croan van mijn Princes/gaet d'hare verr' te hoven.
Reynhar. Phinolphus gaet en haelt u moeder hier terftont
Om te vordeelen of de Crans van Rosemond
Deel slechter is als dees/doch ick wel anders meene.

G. Geck. Hoe staet de Bengel soo/sluet gaertne stricx stracx heene/
Wat seghe nou van mijn t'ho gaet sluypende deur. Phinol. Bin.
Wat soo siet ; nou ben ick wel een dubbelde Monsieur/
Ick heb nou mee ien knecht/elck ien moet veur mijn schicken
En schudde-holle van angst/as ick maer begin te kicken :
't Nach mee gaen assen Heer/ghelaerst ende ghespoort/
Soo op syn genesops/met een Portier after me paort.

Lamoret, rage. Lamorette, rage.

Lamoret. Wel sitje alte mael/hier soo mop in mijn hofse ?
Gabriot. Lamoret komt sit mee/wat onder t' Lam' ze los je.
Reynhar. W' hebben u hier van doen/ghy moet segghen wiens crans
Wanneer sy zijn volmaect/heeft aenghenamer glans.

Lamoret. Je gaet myn Hofjen vast/vande Bloeinkens ontruchten.
G. Geck. Och ! mocht ick sou roosjen mee/een reys of plucken.
Lamoret. Mijn Roosjen is gheplukt/je most dat ien aer vrachten.
G. Geck. In niemand dan in jou/geb ick allien behaghen :
Jou aensichsen blanch/bekoozt soo seer mijn zieltje
Datne sunen daer deur omloopen als een Spinne-wieltsje :
Jae wel khintje/ick voel sulcken pyjn vere myn hart/
Ick hadde niet geloest/ datne deur de lief d' so upgteteert wert.

Lamoret. Wat hristme dese Geck/wel seper je heint wypen.
G. Geck. En ist niet moyelick/dat ick niet han bedpen?
Philome. De myn is haest valopt/siet wat dunct u mijn Heer ?
Gabriot. Indien ghy soe volhart/Princes wensch ick niet meer.
Reynhar. Hae'k u crans meer besie/hoese myn meer behaghet.
Rosemo. Bidder ick dae mijn best.

Reynhar. Ha ! alderschuwste Maghet.
Gabriot. De glans van philom'na en sach ick nopt op aerd.
Reynhar. Nochtans geen minder eer/is Rosomonde waerd.
Gabriot. D' wangetsens die gaen/de roosen verr' te hoven.
Reynhar. D' Lipkens doen't Cozel/en alle roodi verdoven,
Gabriot. D' voorhoofi hoogh en schoon/is witter als het snee.
Reynhar. Ha ! schonste vander aerd/jae van den Hemel mee.
Philome. De los komt my niet toe.
Rosemo. Icha hen de Regem niet waerdich.

Wel

G. Geck. Wel hep/nou moet ick lacchen/wel dat komt seper wel aerdich;
 Is de glans dan verdoost/van schoone Lamoret?
 Dencht 't Darchen het geldt e kost/wel wat meense hyget:
 's Is mover as sy sint Tussrou/al sijne soo te prijcken:
 Sy felt in de hiele werelt niet binden heurs ghelycken:
 Seper je sint soo mop/ick kan hei niet uptkalk'en.
 Sy laten wyp het hylick/tusschen ons bepde makken:
 Wel nou myn soete Becken neemtme an beur sou man/
 Ich sijne soo beul goet doen/as pemant sou doen kan:
 'k Sal sabondts sou houw ses uptrekken/ en hielendal onthleden/
 En as je int slaep bent/el ick elck ien ghebieden
 Datse sou in je rust doch niet en sullen steuren:
 Hoe konje heter man/van sou daghen ghebeuren?
 Al warje lust sal sou eer waerdichepdt verkrighen/
 Al atje alle daegh/warme koeck/met soete Dijghen:
 Je felt sou hantjes niet in kout-watertjen steecken/
 Want as je Dis' thups brnght/die sel ick selver breecken:
 'k Sel saterdaeghs het hups hiel fraepjes schickien op/
 En je meughje altoos kleeden assen kermis pop:
 Siet daer/in jet niet doet/het selje althyt ronwen/
 Want assje pissen wilt/sou ick het poijen houwen/
 En altijdt sou ick vraghen/Wysjen wat sijou begeer.

Lamoret. Houje beck toe/sou hangh-gat.

G. Geck. G. Geck. Datje de Dipbel hael/sou verbranghste Meer;
 Sou hangh-lip/sou swijn/sou Darchen/sou schudde-hol/
 Sou crom-rugh/schompel-backes/drupp-neus/onwe-kol:
 Siet dats een crontgten/oy haughter beur ien matje/
 Wil sy sou noch wat laten beurstaen/seghoudt cladde-gatje.

Lamoret. Wel wilje niet out wesen/laetje jongh haughen.

G. Geck. Ick segh datje sou snoel snoert/of je slimmie backes sel vlieghen
 vanghen.

Lamoret. 'Cis niet te vijne waert/dat ickme om malle lip steur/
 Maer sooso dus rasen wilt/daer staet het gat vande deur.

G. Geck. G. Geck. Wel hen! mienje al waerg/ 't wag seper maer upp mallichept,
 D'crans Philomena/heest seer groote behallicheydt.

Gabriot. Reynhar. Het werck van Rosomond' endobbelit oock niet mis.

Gabriot. Philome. Nochtans duucht my Reynhard', dat dees noch schoonder is.

Rosemo. Lamoret. Lamorette Wilt ons nu van malkander scheyden.

Lamoret. Siet wie de beste crans ghemaect heest van ons beyden,

Gabriot. Ick sijne dan baer mee/dat ickje segh te vseen zyn.

Lamoret. Ick seker/waerom niet.

G. Geck. Ick wel kperen/soo dunckt mijne/

Sy simmen even goedt/ick sieder alle bep/gien dat an/

Dus vraecht mee nou niet mier.

G. Geck. En lichty dan het gat van

Ian Dircxsen een repjes/en han sy dat niet sien

Wat Crans dat beter is.
Lamoret. Hout sou beck toe Spille-bien:
Hoe rijd' me dese Sot; ist niet ghenoegh ghemast.
G. Geck. Get jy dan op Meer/dat de Beck van asteren ontvalt.
Gabriot. Na dien dat Lamoret niemandt en heest verheven/
Noch gheen rechte upcomst/van onse vraegh ghegeven/
Soo sal ick croonen u als een verwinnares.
Reynhar. En ick u van ghelyck/mijn waerdichste Princes.
Philome. Mijn hart't is tydt om gaaen/den Koningh sel arch dencken.
Gabriot. Philom'na't heest geen noot. Besjen wilt noch eens schencken.
Lamoret. Neen je sint vol e noegh; je kryght van daegh niet mier.
Reynhar. Ick segh u tapt noch eens.
Rosemo. Ach! laet ons gaen mijn Heer.
Philome. Ick sorgh mijn Broeder sal/ons by een comst vermercken.
Gabrot. Wel hoe! dat waer gien noot.
Lamoret. Wat kan de Wijn al wercken.
G. Geck. Of ghy u haest of niet/de Koningh sal int end'/
D Sot/en geple min/Werden dooz my bekend'.
Philome. Ich bid' u/gaet in hups; wilt u wat nederlegghen.
Gabriot. Wel aen; 'ksal onu Lief/my laten dan gheseggen.
Rosemo. Nu hartjen rijst mee op; 'tis quaet soo langh int groen
Te sitten voorz den mensch.
Reynhar. 'k Sal u ghebodt voldoen.
Philome. Lamorette ick acht/haer sal wel slapen lusten/
Laet haer een weynich op een van u hedden rusten/
Ick gae met Rosomond van stonden aen nae 't Hof:
Ick vrees voor onghemacht.
Lamoret. Jae Suf sen/ 't is nou al wat te grof.
Rosemo. De opper-goden geest/dat dit wel af mach lopen.
Philome. 't Hart is my soo benau.
Lamoret. Men moet het beste hopen.
Gabriot. Hoe staet mijn Comingh dus treurich/en hedroest.
Philome. Ich sorgh/ick sorgh/dat w hebben te langh ghehoest.
Gabriot. D sorgh is te ver geefs/ghy doet onmood ghe klachten.
Reynhar. Ach! Rosomond, ey set de vrees uit u ghedachten.
Gabriot. Komt treed' nae binnen Liev'n Wypdegom daer verselt.
Reynhar. Het is maer heuslyp/dat Rosomond haer quelt.
G. Geck. Besjen wat doese daer/komt voeght jou an myn zytzen
Dan weetje by wie je bent/voort jou verbanghste pynjen.

Binnen.

Tweede Deel,

Geraldus pagie, soekende een Ringh.

Pagie. **S**Te Kingh/noch Kinghs ghelyck/hoe wel ick alle hoeken
Doorstuifsel/te vergeefs/orgh ick is al myn soeken:

Wel

Wel of hy hier oock leyd? wat al meer an van't mal:
 'k Dheet seecker dat mijn Heer/ gheweldich hijven sal,
 't is soo een drol ghe Dend/ ich en ders nau't hups komen/
 Ich van te vooren spel/ hisal van den Dupbel domen/
 Kryght hy de worm int Hoest/want hy en weet dan niet
 Dan baos heydt wat hy doet/ seecker het is verdiest
 By soo een hassich mensch in slaverij te woonen/
 Die een met stocken/en met stoelen steets komt croonen/
 Daer men gheen oozsaeck hem tot ghene tydt en geest/
 Op me ick ben soo bangh/ 't schijnt dat my 't lichaem heeft:
 Wat ben ick mal? op wie sou hy hem nu verstoren?
 Ick heb de ringh niet/maer hy heeftse self verloren:
 Doch't spreeck-woordt is/men vint een stock altydt wel staen
 In d'ene hoeck of d'aer/alsmen een Hond' wil slaen.

Koninghen de Ghemaecte Geck, seer besich zijnde met
malcanderen.

Maer sacht; wie zijn doch dees/die over 't Paleys wand'len?
 Ach! 't is de Coningh met de Bot/ het schijnt sy hand'len
 Van een ghevichte saech: al waer de Narr' een Quant
 Van wetenschap/ 't is best ick my verstecke/want
 Als zy vertrocken zijn/mach 'k weer van nieuws beginnen
 De Kingh te soekken/ k hoop dat ick hem wel haest sal vinnen:
 Pagine versteckt sich in een hoeck van het Tonneel, terwijl
sy wandelen.

Coningh. Iae; hebben sy malkaer soo hartelijck besint:
 Ha! Maeghden/weet ghy wel wie dat ghy liefs of hemint?
 Nu's meer ick sal den val haest van dien Boeven naken.
 Nu sweer ick by Pluto dat zy haest sullen raken
 Inden naren agrondt/en hebben haer woon-stee
 By 't Dupbelsche bedroch/daer pder roept wee/wee:
 Gheen dagh naer desen dagh/sullen sy malkaer gheven
 Rus sens of hand' ghescreel: maer eer de gulde Son
 Tot tweemael heeft ghedaelt/sal de Bootman Charon
 Met haer Geesten verdloeckt/nae d'moont' Plutonis varen/
 Al waer men haer met last/en s'waricheyt sal verswaren:
 Daer sullen zy met pyjn legghen in d'heete blam/
 Denichende of myn 't over het leven eens benam:
 Doch te vergeefs/want zy niet naer ghegloep der Hellen/
 Sullen in ewicheypt het s'wart ghespoock versellen:
 Daer den drie coppigen Cer'brus den Helschen Hondt
 Over spuw 't met groote stanck/upi sijn vervlochte mond:
 Kiest daer een Gabriot, maer staect het dusle minnen
 Van myn Buster/en neemt tot vrou een Dupuellinne:
 Heeft u snoo rappe tongh/Philomena bepraet/
 Maect door u soet ghevlep/dat Proserpina haet:

Den Stygiamsche Vorst/die haer steelwjs ontschaecten
En teghens danckt en wil/int rjch der Hellen raeckten/
Op dat sp u verkiest/oft streckt u geple min
Op schoon Euridice,Orpheus ghemalin :
Ghp sult haer meed' im end/wel van haer lief doen schepden/
En door bevepusd gheclap/beweghen/en verleyden.
Daers mee versched' ghenoegh/voor Reynhart u ghesel/
Laet hem eens kiesen/van de Susters drie/die d' Heil/
Of Catens Comingin/Penta de Cooveresse :
Vrgande Circephe,daer zyn soo veel PrincesSEN
In het bes walckte rjch/die ich noch niet en kan/
En die hem heter past/naer sijn slechte staet/dan
Te hebben tot een Drou/de schoone Rosemonde,
Want zy aen grooter Prins/in d' Echt al zijn verbonde
Wien Landt en Lien regeert/dus sweer ich by myn Croon/
Dat ich u al te heyd' secreteelych sal doen doon :
Wel aen dan/schick blyd' voorz/wilt doch niet verbaest maken
Mijn hart/dat ich doaz wrees/dees gruwel niet en stake :
Maer eer upt voer tot los/en eer van d' Hessche Vorst/
Op dat haer harten heyd'/dooz d' wranghe appel vorst :
Sacht ; 't dunckt my best/om gheen achterdencken te gheven
Datmen Gabriot eerst sal bryenghen om het leven/
Want dat gaet my meest aen ; en als die ix ontmand
Salmen Reynhart daer nae wel helpen aen een land :
Siet daer een Appel is/van soodanighe krachten/
Dat die hem maet eens proest/moet stract van pyjn versinachte :
In sich sel-
ven seyt,
Gheest die met mal ghelaet/aen den verbloechten fielt/
Alst is voldaen/sult ghp haest werden mee ontziel'd :
Ick sal met een Heraut door 't Hof laten verconden
Een alghemeene Jacht/met groot ghetal van honden/
Als of het sou gheschien/alleen tot myn vermaeck/
En als wp zyn int bosch/neemt dan een rechte wraeck
Van mynen weegh op hem/want ick sal hem ghebieden
Het wilt te nemen waer/upt roogh van and're liedien/
Op 't eensaemste van 't woudt/'t wyl ick met 't selschap sal
Rusten aen 't end/van 't bosch in een plapsierich dal :
Vervolcht hem dan terstont/en hout u/of ghp desen
Gist voorz hem had/hewaert/toont een sotachtich wesen/
Hyp weynich dencken sal/dat 't selsd' is vol vergif
Dooy datse door de keel is/int verdloeckte Rijf:
Want in een ooghenblick salt hem het hart afsteeken :
Pacit u dan daed'lyck weegh/als of ghp myn most spreecken :
Ick sweer dat ick dan sal u loonen nae begeer.
't Gheen ghp ghebiedt/dat sal gheschien ghenadichst Heer/
't Gheen gruwel ontsien.

G. Geck.

Voorz

Coningh. Doort laet ons niet langh soeven/
Maer sond' de snoode ziel/in d' maonplaets vande droeve. Bin.

Pagie uyt zijn verschoolen hoeck.

'k Heb u verraderp (al weet ghp't niet) ghehoort;
Dan had' ghp my ghesien/ich waer nu al vermoort.
Ach! opper luyper hoe hand' u Godthept lyden/
Men wil de brosse draed' van Gabriot assynden:
Ick heb al langh ghemeercht/dat dees ghemaecten Geck/
Een bloed gierigh sielt/gheen wijs heypd had' ghebreck:
Hoe wel ick wepinich dacht/dat hy om dees twee Heeren
Te verrauen/in het hof van Eng' landt quam verkeeren.
Ha! koninck al te wreed'/is dit de danckhaer heypd
Die ghp dees Ridders toont/om door Duppels heleypd
Haer't Helpen om den hals/dooz een bevepns de Sot/
Doch my dunckt het was meest ghemunt op Gabriot,
Doch ick en sal die moordt in gheen manier ghehanghen/
Maer wil het Pickers werlt/terstont int licht gaen henghen:
Op dat hy hem beschermt/en sonder groot ghericht
Stilswighgent hy der nacht/int dese landen vlicht/
Sacht waer vind' ich hem best? dat kan ick niet versinnen/
Ick mach sien of ich kan/hem dooz't langh soeken vinnen.
Wey hen! hoe keert ick dus/laet sien, waer ben ick hier?
Dit is het huysje van Lam'rette dunckme schier.

Gabriotte komende uyt het huys van Lamorette.

Wel siet; hoe 't wesen wil/daer komt hy juyst aen treden:
Mijn Heer/en wilt x tydt soo ledich niet besteden/
Maer vlied' terstont up't hoeseert de Doest wordt ghewaer/
Want wist de koninck sulcr/hy joegh u daed lyck naer.

Gabriot. Och! ick en haorden nopt gheen breender reen mijn daghen:
Hoe sal ick dit verstaen? zoud' myn Heer na saghen?

Pagie. Op dat ghp't loven mooght/sal ick u een secret
Ontdecken/het gheen ghp/noch niemand niet en weet/
Maer hout het doch int dicht.

Gabriot. Dat's weer ick hy de Goden.

Sijn Majesteyt soecht u op moreghen te dooden/
Want dees ghemaecte Narr' heeft het hem al ghezeypd/
Dat ghp u lieerde op sijn Suster hebt gheleypd:
Die u mint van ghelyck; jaer de geringhste woorden
Heeft hem den schalck ontdeckt/die hy u spreken haorden:
Want het en is gheen Sot/maer van een rypp verstant/
Die maer sijn Majesteyt ghebzacht heeft hier int landt/
Om u te hoorzen up'en om u te verraden/
Om dat hy Satyrs lust/mocht in u bloed verzaden/
Want ick hebt al te mael ghehoort in desen hoech/
Vermidts myn's Heeren ringh op dese tydt is 't soech:
En doen 'k haer soo verbaest/sach onder 't Paleys treden

Verstaet ick my seer gau/en dacht als sy haer reden
Hebbent vol-end/sal si weer gaen soeken na de ringh:
Maer doen sach ick wel haest/dat den verraer ontfangh
Een Appel vol vergis/die hem doen wiert ghegheven/
Op dat hy u daer door benemien sou het leven/
Op dees volgende voet/als ghy nu hoozen sult.

Gabriot. Ha! Goon.

ragie. Ick bid u weest een weynich Heer ghedult/
Hy gaet als Phoebe ryst/met al sin stoet ynt jaghen/
Daor dien hy weet/ghy schent daer in Diaens behaghgen:
En als ghy zyt int bosch/sal dese Schelmsche sielt
D gheven dit Fenijn/op dat het u ontzielt:
Hy had van Reynhart mee wat vooy/doch d' verhaesteden
Beletten/dat ick d' helse verstant niet van haer reden:
Nu weet ghy het gheheyn/van my ghenadich Heer,

Gabriot. Hout daer ; dats voorz u loon/daert wel.
ragie. Ich danck u seer.

Pagie binnen.
Gabriot. Maer toe o opper-goon/ben ick (Helaes) ghebozen?
Wat ongheluck en ramp/leght ghy my weer te vozen.
Of sal ick leven dan/altoos in naer ghequel/
En hebben opter aerd/ tare Achrons Solpher hei:
Waerom liet ghy my niet/in's moeder's blyck versmachten?
Waerom was datse myn niet doodt ter wereldt brachten?
Waerom soogh ick de melch/upt haer ghespannen borst/
Waerom en sturf ick niet van nopt gheblusse doest?
Daer ick nu altoos sterf/sae ly de grootste pynen
Boven 't verdoende bolck/die in den afgrondt quynen:
Myng onghemeten smart/treft meer als Tituons plaegh/
Die geest sijn in ghewant/aen wilde dieren graegh:
Tantalus quael is niet/die nimmer en kan drincken/
Hoe wel int water hy te gronde schijnt te smicken:
Liever als Sisyphus draghen op 't hoagh ghebergh/
Den Steen/wieng top den lucht by nae in hooghte tergh:
Liever te slabben met d' onledighe Danaiden
Die't samen te vergeefs/en ydelijk arrehepden
Tot heden op dees dagh: wanende 't boomloos vat
Als van 't verstandt heroost/te bullen met het nat:
Ick wenschte eer 't ghehercht van Tiphon op dees lende/
En dat het Hemels wiper van stonden aen myn schende:
Of dat het Milicien van Duyvels been/aen been
My namen/om dees ramp te ryten wreed' van een/
Van altoos op dees eeuw/in dit verdriet te leben/
Want myn leen staen alree te sid'ren en te heven/
Wanneer ick eeng bedenck/dat ick van myn Goddin
Moet scheypden/die ick soo upnemende hemin:

En dat om't aersche goedt/ waerom is d' gulde vreghen
 Op myn niet neer ghedout/met overbloed' ghe zeghen?
 Als op de sommighe/voort seght het myn Lupijn,
 Dooz dien konluchich/en de som' ghe luchich zijn?
 Wel aer/indient soo is/soo moet de aldervoed ster
 Barsten terstont van een/en wesen myn behoed ster/
 Op dat ich niet aenschou/dat (laes¹) een ander Gvpt
 Gheneit Philomena myn langh-ghewenschte Wrupdt:
 Want eer sal ich hem't hart (tot waerck) uyt' lichaem rucken/
 En pletteren den hoeft een hondert duysendt stukken:
 Al sou ich tot myn hulp roepen het Helsche volck/
 En ghy verbloeckte Vorst/van d' onder-aertsche Colck:
 Wat vooz een snoode wyp hebt ghy op aerd' ghesonden/
 Die's Conincks hart so seer aen hoocheydt heeft verbonden:
 Wat Duybelsche Goddin wast/die om't goedt den Geck
 Tot soe een wreed' heydt dwongh? ghelyck een gier' ghe vreck.
 Wat overdaed' ghe Ceef/seg'h dwongh hem tot het beynsen?
 Die d'monde vrynd'lyck doet staen? en 't hart gaet overpeynsen
 Om penandt wreed' te doon? maer ich s'weer by de Maen/
 By Starren/en by Son/die aen den Hemel staen:
 Dat ich myn wreecken sal/soo sal ik kom in d'r hellen/
 En de verdgeinde Poel ontredden en onstellen/
 Dat yder een van angst/sal s'weeten 't rode Bloedt/
 En niemant temmen sal myn overwreed' ghemoet:,
 Maer slaen de poort ontwee/volghend' Hercules schreden/
 Alwaer dat hem Vulcaen noch thienmael soo dicht sineide/
 En slepen Tisiphon, Alecto, Megera
 By 't adderighe hapz/niet denckend' om ghena:
 En ghy Couveresse/die een oorsaeck zitt myns treuren/
 D sal noch minder gonst van al't ghehoed ghebeuren:
 Want ghy de meeste vyn der Hellen syden suyt/
 Vermidts dat myn ellent/alleenlyk is u schuld.
 'T is u bedryf dat ik dus onverdient moet lyden:
 Dies sal ick 't clappend' lidt uyt u hersebecken snyden.
 En rucken 't naer ghesicht/uyt u verbloeckte kop/
 Iae scheuren met gheveldt/u horst dooz wreed' heydt op.
 My dunckt ich ben alree int moorden/en int woeden/
 My dunckt de wonden versch ghequetst/ick sie al floeden
 Van hem/die myn Princes sal hebben tot sijn Dronw/
 Hoe wel ick aen haer vast verbonden ben door trouw?:
 Daer vlucht hy met haer wech/hout Saix waer wolt ghy henen?
 Neemt dat u enghen is/daer is hy weer verdwinen:
 Iae Nessum wolt ghy met haer s'wemmen dooz de zee:
 Ach! hoe veer zijn zp al/hout op Schelme ick wil mee:
 Of ick s'weer dooz de vlaedt/terstont u nae te jaghen/
 En ghy salt soo'ck u krygh/in eeuwicheydt behlaghen.

'k Sal Neptunus tot gruys niet cappen dooz dees handt/
Doch rufen niet/vooz al de Zee-Goongz zijn ontmaadt :
Doo datter niet een Vis/meer in het Meer, sal leven/
Maer sullen dooz mijn kracht/hun geest 't saem moeten gheven.
't Sa Gabriote voort/gheen brackich water s'wicht/
Maer vervolghet hem terstont/of hy is uyt 't gesicht.
Wie sal ich volghen ? hoe ! kse hier menschen noch beesten/
Dochtans draben daer ging/drie of vier Helsche Gheesten/
Treckende een Caros/maer op een Konink sit
Van een seer wreed' ghedaent/beel s'warter als een git :
Wat Maeght sit daer by hem ? ach ! 't is mijn Coninginne,
D' Onschaker Plutoos, vol wulps/ en geple minne.
Op siet ; hoe worden sy ghedreven dooz de lucht :
Ghy onder-aertsche Prins/ick bid' staect doch de vlucht.
Ach ! weest met proserphijn, het Geres hinde te vreden ;
En wilt u trouw doch aen gheen Maechden twee besteden :
Of sal d'een zijn u Hoer/en snoode Concubijn ?
Of sult ghy om haer glans verstoeten proserphijn ?
Doch ich en sal haer niet/in u woonst laten blijven/
Maer wil eer vrees en schick/uyt 't angstich harte drijven/
En volghen Orphe's spooz/tot dat ich dooz gheweldt/
Haer uyt het Stygiam,in vryphendt hebt ghestelt.
Doch ich sal niet ghesyel/u hamen niet versoecken/
Maer soo ick u ghenaeck/sult ghy u self verbloecken/
En lissen dooz mijn komst : dus voort gheest wederom
De Princez rilom'na, eer ick in d' Afgroondt com.

Reynhart, philomena, en Rosemonde uyt.

Daer komt Tarifus aen/hy sal mij niet ontlopen/
Derrader ; nu sal ich u' glevens draed onthnoopen.

Reyphar. Hoe nu toe Gabriot /toont u vergrant ghemoet :
Ziet ghy niet wie ick ben ? hoe siet doch wat ghy doet.

Gabriot. Ach ! Reynhart zijt ghy daer/hoe kan de tydt verand'ren/
Want heden moeten wy (laes !) scheppen van malcanderen :
Maer is philomena ?

philome. Ach ! Hier ick ben mijn Heer.

Rosenio. Wat deert u Gabriot ? Waerom sucht ghy soo seer.

Gabriot. Iek bid' u d' oorsaeck ons doch seght van u verbrieten.

philome. Der midz ick myn Princez in d' Echt nopt sal ghenieten.

Gabriot. Iek sal nopt in 't verbandt/met ander Riddere treen/

Dus bid' ick bechjen stelt u hartjen doch te vreen.

Gabriot. Wist ghy het gheen ick wist/ghy zoudt wel anders segghen.

Reynhar. Wilt 't gheen u is ontmoet/vrypostich ons uytlegghen.

philome. Mijn Enghel seght my doch 't gheen ons tot droef heydte wecht.

Gabriot. Princez u Broeder is ons Dreyer ontdeckt/

En heest ghenomen voort/my heden te doen dooden.

philome. Ach ! Hemel wat ick haoz.

Reynhar. Iest moghelyck O Goeden.
 philome. Maer hoe weet ghy dit doch? of wie heeft hem ghezept.
 Gabriot. Hy heeft ons door de Sot bedrieghelyck verlept/
 Die hy heeft mee ghebracht/om door hem de secreten
 Van onse Vyperpen al ons doent te weten:
 Want het en is gheen dwaeg/maer van een ryp beraedt/
 Die om ons te verraen/aemneemt het mal ghelaedt:
 Dooz Pickers gierichepdt/want siet hy heeft alrecede
 Een appel (laes!) outsaen/vol van vergistichede:
 Die past op myn persoon/en als ick die ghenoont
 Sou dees beklemdie ziel/doolen nae't leere boont
 Van Charon,doch op dat het secreet sal gheschieden
 Sal hy op morreghen/met al sijn Edel-sieden
 Gaen jaghen/en als wy inde Bosschagie zyn/
 Sal op een seker platz/de Prins belaeten myn
 Te ooghen op het Wild'; en dan sou d' overgheven
 Derrader/door't vergif my henghen om het leven:
 Maer ick s'weer by de Hel/ i' gheen hy niet sal vermoey/
 Dat ick t' hem seluen sal/door drepgingh eten doen.
 Reynhar. Soo is hem mee bekent/Rosemond ons Vyagie.
 Rosemo. t' Schijnt ick ghebooren ben/tot onluck en quellagie.
 Gabriot. De saech van Rosemond gaet immixt hem niet aen:
 'Cis om sijn dus te doen/ i' heb van u niet verstaen.
 Maer ick/ick moet (helaes!) in vreemde landen vluchter/
 Doorbrengende myn tydt in droeve onghenuchten.
 Philome. Is dit den s'waren eed die ghy my hebt beloofst?
 Dat Plutoos s'warte voel/er sou staen boven't hoost
 Van Jupiter, eer ghy Philomena sout haten:
 En siet nu wilt ghy my/dus clackeloos verlaten.
 Wy my! o banghe Maeght/waer sal ick heenen vlien
 Als ick verlaten ben? Venus wilt neder sien
 Op dees bedroefde Aerd'/hoe dat ick hy dooz t' minnen/
 Want derf ick Gabriot, verter ick heel van himmen:
 Komt doodt/ep quetsi my voort/in 't Alcoonse Hart/
 Op dat ick dooz u schicht/verlost van t' klaghen wart.
 Gabriot. Bedaert u wat Princes/mijn Lief wilt weenen staken.
 Philome. Gheen my nae dese wyr/en sal ick my vermaeken/
 Maer sterben pder dagh/indien ghy van my vliest.
 Gabriot. Ach! denkelt schoone Goddin/dat her dooz dwangh gheschiedt/
 Het moet voor dees tydt zyn/wilt u te vrede stellen/
 Soo ick u opt verlaet/moet Jupiter mijn vellen.
 Philome. Wel aen dan Gabriot,siet daer lepdt al mijn pracht/
 Dees Gouden kerken/met dees spansels ich veracht.
 Wech met dees Werpse pluym/wegh met dees baseletten/
 Wegh met dees gulde ringh/en wegh met dees Poingetten:
 Wegh met dees pd'le pranch/wegh met dit zyd' ghewaedt/

Want ick u volghen sal/in een Granides staet.
Ick s'meer by Hel/en Aerden/ick sal u nopt begheven
Al sou ick in gheherc/ en armoech by u leven:
Al souden wy te beyd' gaen bedelen ons broodt/
Soo blyf ick u ghetrouw/tot int de nare doodt.

Gabriot. Menrou dat kan niet zijn/wilt op u eer eens dencken/
Want ghy u saem/en naem/daer dooz te seer sout krencken.

Philome. Wat vzaegh ick nae de eer/ep laet my niet u gaen:

Gabriot. Hoe condt ghy Gabriot, dees bede my ontslaen.

D'broeder joegh ons nae/en kreegh hy ons in handen/
Ick weet Philomena,hy liet ons heide hzanden:
Dus bid ick u mijn hart/ set sulx doch ijt u sin:
Scheut moet o trouwe Maeght/ep schoone Coningin/
Ick reyge na Portugael,daer meen ick dan te bliven/
Indient my reed'lych gaet/sal ick u dichtwils schryven:
Maer soo 'k verschepden ben. En dat de wreede Doodt
My heest van d' aerde geruckt/in s' Moeders s' warte schoot:
Van sal ick u dees ringh tot soo een teeken senden/
Wilt dan u' s' levens draet/vry met een ander enden/
Van grooten rijkdom/doch't sou deren my me vrou
Dat hy mijn Engel eens/stuer of wreet aensien sou.
Maer u' ick bid' mijn vrynd/wilt haer beschermre wesen
Wanneer sy is in nood/dencht dat u mee naer desen
Suler overcome can/k beveele u persoon/
Haer die ick soo benin/Tae boven s' Hemels Throon:
Wanneer sy is in druck/stelt haer altoos te breeden/
En wreect u over hem/soo pmant haer mis dede:
Bewaert haer als u oogh/en lief d' haer als u Bramdt
Op datter tusschen ons noch meerder vriend'schap sprypt/
Int' t boldoen van dees dienst.

Reynhar. Neen/ick sal u versellen/
Al sou ick lhy en goedt/daer dooz in prijckel stellen.

Rosemo. Ick sal u volgen Heer/het zy oock waer ghy gaet.

Gabriot. Ick bid u dat ghy doch/af van dit op set staet/

Verset Philomena, blyft by mijn Coninginne

Want ick de eensaemheyt/maer geen geselschap vimme.

Reynhar. Nochtans ick garen sou/met u ijt England' vlien/
Gabriot. Ick bid hout u gemack/my vrynd'schap sal geschien.

Philoma. Epme! het hart bestelpit/de spraeck wil my begeven.

Baldi m omacht. En al mijn leden (laes!) zeer zidderen en beven:

De flaut bewaagt myn geest.

Gabriot. Ach: Goon doet haer vrystand.

Reynhar. Daer leeft de schoone Son ter aerden/als ontman'd.

Gabriot. Help groote Wonder God'.

Rosemo. Het syn maer flaeuwicheden.

Die leggen haer om't Hart/ick sal haer wat ontcleden.

- Gabriot. Ach al te carte vreugt/die ick mi heb ghehad.
 Hoe schielijck keert ghy om/het wispelturich radt?
 Hoe haest maeckt ghy den mensch/geluckich en voorspoedich?
 Hoe haest maeckt ghy den mensch/vol vreuchde en blymoedich?
 Soo dat nauwelijck gedenken aende Goon.
 Maer souden nae de aerd verkiezen voor de thzoen:
 Hoe haest zitmen op 'thoogt als Coningen verheven/
 Hoe licht men weder zyn/de droevichst die daer leven?
 Wy dachten op onheyl/noch op verraderp
 Iae settet alle angst en Commer aen d'een zp/
 Maer mi bevindt ick my in d'aldergrootste vrese
 Die ick opt opter aerd/hebbe gehad voor dese:
 En dat door een Tyrant en hoochmoediche Geck,
 Hy ghy verbloeckte fielt en onversaden wrech:
 Ghy volcht wel Midas spoor/die nimmer was te vreden.
 Maer heest den Druys-God self/seen vierichlyck ghebeden/
 Dat 't geen hy roerden aen/mocht zyn in Goudt verkeert.
 Doch hy dacht op geen spijns/die wert getransfoemert:
 Op mijn beraude ziel.
- Gabriot. Hoe isset mijn Seminde?
 philome. Waerom o! wrede doodt wilt ghy mijn niet verslinde.
 Gabriot. Indien hy u verslou/zoo was verbult mijn tijt.
 Philome. Soo waren wy te bepd/van alle quael bevrijt
 Wane nu ick u myn Prins en waerde lijs moet derven
 Soudt ick van stonden aen/wel garen willen sterben:
 Hoe sterben/can ick niet/sae geest my voort een mes
 Op dat ick door het stael/en brant Cemeres les.
 Wat Pickers staen daer gungs/in troupen hy malcand'ren:
 Hy locken my opt spoor/van Evadne te wand'ren.
 Hy raen my tot u maeck.Carthaghe Coningin;
 Hy wijsen my den wech/van This bees trouwe min/
 En seggen hoe heroent verliet het droevich leven/
 d'Atheensche Theseus vrou, doen sy haer heeft gegeven.
 De doostreech om't verlies van Hippolythaer Doon/
 Die sy in 's Vaders plarts/de Sceptier had geboon.
- Rosemo. Princeg wat reen zyn dit? laet af dees pdelhede.
 Philome. Heh ick dan Rosemond, om sterben niet wel rede?
 Rosemo. Die 't leven selfs vercoet/voortseptinen eeuwighe straf.
 philome. Iae die om d' heliche blam/gesveel en weynich gas/
 Ghy hebt het segghen licht/most ghy van u heminde
 Scheperd/als ick ghy zout zoo haest u draet onthinde,
- Gabriot. Ist mogelyck/mijn hart/soo steld' u doch gherust.
 philome. Ist mooglyck/reyst met my nae d'een of d' ander huse.
 Gabriot. Waert mogelyck/ick sou.
 philome. Onmooglyck/ick nopt wilde.
 Gabriot. Mijn Engel,

Philome. *Mijn vermaeck.*
Gabriot. Ach! dat ghp u wat stilde.
Philome. Ondoorn'lych is u beed / 'k s'weert ly de Maen/en Son:
By Himmel/en by Aerd/jae by den Acheron,
Dat my de Pickers eer tot moeylen sulien pletten/
Eer ick de trouwe min/sal up dit harte setten.
Gabriot. De Lief'd verset die nopt/ick s'weert u van ghelyck/
Doch laet my soo veel toe/bat ick het Engelsch rijk
Begheven mach.
Philome. En waer sult ghp philoom'na laten?
Gabriot. Int ly zyn van dees twee.
philome. *Op Goon!* wat mocht my haten
Het adelycke bloedi / de preutste Cominghs stam:
Daer dicht 't ghemeene volck/haer heur ghe lief'd bequam.
Gabriot. Het selfde sult ghp oock/indien my maer de Koningh
Wil nemen in ghenaed : Reynhart sal mijn verschooningh
Hem stellen voor/dies weest int minste niet bedroeft.
philome. *Hemel!* moet het dan zyn.
Gabriot. Jae ; 'k heb te langh ghetoest/
De Prins sal dencken arch/dus wilt my consenteren
Her ghene ick versoek.
philome. Ick mach u niet ontbeer en
Gabriot. Hout moet.
philome. *Soo'ek kon.*
Gabriot. Ghp kendt.
philome. Godt gave dat soo waer.
Gabriot. 't Kan doch niet anders zyn.
Reynhar. Ach ongheluckich paer.
Rosemo. *Rijst op Philomena.*
Gabriot. Gheest my u hand' mijn waerde/
Het is al langh ghenoegh gheleghen op der aerde/
Het lichaem is te eel/siet wie u handt komt bien/
Die u in coerten tydt/hoopt wederom te sien.
philome. Wel aen/alst wesen moet/soo wensch ick dat de Goden
D' leydtsman willen zyn.
Gabriot. Ick sal u door mijnen Boden
Senden te met een Brief/waer aen ghp hoozen sult
Hoe 't met u slaeft al is/dus weest Princes gheduld.
philome. Ghp seght het wel/maer als ick dan eens gae bedincken
Dat ick nu derben sal/begint mijn moet weer te sincken.
Gabriot. Het sal wel het'ren Lief/mu't is tydt dat ick gae :
Mijn Driendt Reynhart, 'k beveel u under Goons ghenaed/
Die willen u int end' ghelyck/en voorspoet gheven/
Op dat ghp met Rosimond hier nae in vreught mooght leven.
Reynhar. Hoe swaer dat 't scheypden my valt van u Gabriot,
Dat weet de Opper-voorch/en d'albesiende Godt :

Cypria wil u voortg/dooz Goddelijcke wercken
't Sheen aers onserlyck waer/in dese ramp verstercker.

Gabriot. Ick danck u voort u wensch te Gode Rosemond,
De Alheerscher spaer u bepde langh ghesondt :
Met dese laetste kus/wil ick u welvaert wenschen/
En de ghelyckicheit van al de aertsche menschen.

Rosemo. Adieu Heer Gabriot,schijst ons te met een Brief.
Gabriot. Ick sal. Adieu mevrou/mijn upvercozen Lief.
philome. Adieu mijn tweede ziel.

Gabriot. Te Gode/mijn heminde:
Niemant op Aerd' noch Hel/sal onse trouwbinde/
Maer soo langh als ick leef/u Dienaer ick sal zyn/
Daer op onfanght dees kus/ kroep tot gherugh Lupija.

Philome. Ick ben versekert Prins van u ghetrouwicheden/
Dus en wil ich van u/o Kudder gheen meer Eeden.

Gabriot. Soo mach ick dan wel gaen.
philome. Alst aers niet wesen mach.

Gabriot. Wel adieu dan Princes/ick bid staect u gheklach.

Reyhart. Vertoest ; want ick sal u tot aen het Hof ghelepen.

Rosemo. Wy sullen u terstont verholghen met u bepden.

Vijfde Deel.

Coningh, Gabriott, Gemaecte Geck, Reynhard' niet een
deel laghers, en lacht-honden, roepende alle eenstemmich.

Coningh. **H**O ! ho ! ho ! ho !
Het Wild seer spoedich loopt/en rept hun swacke leen/
Dies d' Winden ameloos/schier tijnen daer heen :
De Paerden die wy aen 't gheboont hebben ghebonden.
Zyn alsoer vermoeft/als de verbloeckte honden :
Dus moeten wy te voet/verrassen 't wildt ghediert/
Het welch gheheel verhaest/dooz bosch en telghen swiert :
Het sou de eerste repz zyn van mijn gantsche leuen
Dat ick my in 't Hof sou sonder bangh begheven/
Ick sal ogch noch niet doen/maer blijven hier soo langh
Tot dat ick Hart/of Paes/of and're Dieren bangh/
Dus is best soo mijn dunck/datmen terstont beserten
't Geheel Boom-rjcke Bosch/met groot ghetal van netten/
Om haer niet naer ghehuyl/te jaghen ijt hun nest :
Wel aen dan het is tydt een pder doet sijn best :
Maer ghy Heer Gabriot, die dicht heft doen bepzeven
Het ruyw ghediert u kracht/sult op dees plaets vertoeven :
Want ick vermoed' dat sels/hier Beer/of Wolf onthout/
Dus oft quam naer sijn hol/u Kudderlyck verstout.

Reynhar. Wy sullen beyd hier blijven
Tot meer versekeringsh/het mocht hem licht ontljven.

Coningh. Neen het en heeft gheen moedt/soo hy daer wel op past
Reynhart verselschapt ons/doch soo hy wordt verrast
Hy heve naer ghelyct/men sal hem hulp toesenden.

Reynhar. Ha! ghy beveyns de sielt/den Donder moet u schenden.

Gabriot. Gaet met sijn Majesteyt/sal nemeu hier de wacht.

Coningh. Nu voort't is tydt wy gaen.

Reynhar. Nu wensch ick u goe-nacht.

Mijn aldertrouste vriendt of wy ons leue daghen

Malcanderen op aer'd in desen schijn nopt saghen.

Gabriot. En ick u van ghelyck/hae swaer valt scheypden myn.

Reynhar. 't Is u ghesel myn Heer/een doodelycke pyjn.

Gabriot. Wat salmen doen/het kan voor dees tydt niet anders wesen.

Reynhar. Als ick denck op de vreught die wy voor deser
Ghehadt/soo harst hy nae myn hart dooor ongheneucht/
Want wy zijn mi heyd' verbannen van de vreught:
Ha! droewich ongheluich/hoe komt ghy ons versoechen?
ICK sou hy nae den dagh vau myn ghehoort vervloecken.

Gabriot. Ick bid ep troost u self.

Reynhar. Jae soa ick niet u mocht.

Gabriot. By Philomena blijft/aen wien ick ben verknocht.

Reynhar. Beh ick niet 't Fransche rijk/om uwent wil verlaten?
Hoe salt ghy myn hy zijn in dese vlucht nu haten?

Gabriot. O hy zijn ick niet haet/de liefde tot mevrou
Doet dat ick u persoon/niet graegh meed' hebben sou.

Pagie wyt. Sijn Majesteyt ghebiedt/dat ghy by hem moet komen/
Door dien hy heeft int bosch een felier Wildt vernomen.

Reynha. Ick sal u valghen strac.

Pagie. 't Is wel Heer/ick vertrech.

Gabriot. Achtyt hy nu senden wil/den toeghemaechten Geck/
Dus gaet terstont van hier/ep wilt my niet meer quellen.

Reynhar. Wel aen dan/nu ick u doch niet en mach versellen/
Te Gode dan voort' leest.

Gabriot. En die behoed' myn vondt:
Neent doch wel arcti op haer/daer al myn oogh op munt.

Reynhar. Dat swert ick hy de Gooy.

Gabriot. Wilt Rosemonde groeten.

Reynhar. 't Selfd' dee ick u voor haer/Godt wil u ramp versoochen. R. bin.
Send Tarter, Plutonis, in pracht en hoovaerdy/
Nu u beveyns de hoeft: 't weert u verraderp/
Mislychen sal: want eer Phœbus begint te dalen/
Sal ick zijn dooz de hulp Neptuno uyt de palen
Van u vervloeckt ghebiedt: doch eer sal dese Sot
Barsten van het vergif dooz dwangh van Gabriot:
In plaetsse dat hy meent myn's levens dzaed' te enden:
Sal ick sijn ziel verdoemt/tot inden afgroont senden:
Holla! daer dient gheveynst; my duncht daer komt hy aen.

Wel

G. Geck. Wel hep ; wel hen ; Heerschop : wel bin ich sou hier staen ?
 Dat had' ich niet e docht : o bloedt van Gansen/sou macker
 Het sulcken Biest e doodt : hijck Gabriot hy starker
 Wel soo diep in/want hy had de pieck in de keel e bruydt/
 En eerst eenses omkeek/quamse tot sen naer g weer upt.
 Wat dunkt sou Miester/was dat niet hiel fel e stoken ?
 En dat de mieste wonder was/de Laney was niet eens e brokken:
 Maer 't dingh heet soo besucht/eer het de giest wou gheven/
 Dat ick van angst begou te schudden/en te heven :
 Ich had me deur de schick seker by nae vergist/
 Iae doch ick/men maecht sen hemt nat/asmen sijn broeck bepist.

Gabriot. Ich segh u voort vertreckt/laet Gabriot met vrede
 G. Geck. Hoe dus quaet ? ick weet niet dat ick sou opt mis dede :
 Nou stelje wat te vrezen : waerom sinje dus blyster ?
 Of hebje gien goe troost e kreghen/van sou Dypster ?
 Weest daer niet om bedroest/maer dencht de volle Diefs jens
 Dic prullen/of knorren/of hijben/alternet wel een reys jes :
 Want hy mind' sou seer/dat ick niet segghen kan/
 En de ghehielle nacht/sy nimmer meer stil legghen kan :
 Asse om sou schoone moye/blanke Cronetjen depnicht/
 't Geestme altemet wonder/datse in haer tranen niet verdrepnet:
 Ij sint allien heur Langt/heur Prins je/en heur Croos jen/
 Dan zeyd se had' ick hem hier/ick soenden hem wel een poos jen
 Die lieve Gabriot/die soete Dypcker-mys/
 Dat jij't somtijds hoorzen/je worden wel een vi :
 Trouwens je weetet mee wel/se sel voor/sou niet veypsen/
 Want se felt wel segghen/dat and're Dypsters maer pepnsen :
 't Is altijdt neen Jonghman/ick heb gien sin tot trouwen/
 Maer ick moet vaertjen/en moertjen noch wat geselschap houwe
 Dus spaert sou moepten bly/je hebt aen myn gheen vat/
 Maer onderstuessen depnietse wel/och/ had ic sou boortjen in men

Gabriot. O onbesnoede praet/en mach my niet vermaaken. (gas.)
 G. Geck. Och ! armen moest ick nou deus quae schol jijnt raken :
 Nou/nou/Heerschopsen/weest op mijn dus niet versteurt/
 Want ick en heb het nopt an jouwer liede verheurt.
 Nou alle Maets goe Maets/ick selje dan dat aypeltjen geben :
 O bloedt het smaeche so lecker/jy en hebt van sou leven
 Diergelijcke niet e geten/ep lieue proef e reys.

Gabriot. Verblaeckte voort/eet flint het self de in u vleys :
 Nutsa ; en moet niet langh/maer wilt van dees t'wee kiesen/
 Het leven dooz 't vergif/of dooz 't swaerd te verliesen :
 Ha ! u verraderp/is my te wel bekent/
 Ick wert dat ghy gheen Soc/maer een heveyns de bent/
 Die dooz beloofte niet de Coningh zyt ghekommen/
 On hem te klappen/ 't gheen wyp hadde doorghenomen :
 En of Philomena van myn ooch wert bemint/

En of sy van ghelyck my weder had bezind? :
Jaer g'heht hem 't kleynste woordt van ons geschiet gaen clappen
Dies sal ick u terstont aen dypsent stukken kappet/
Indien ghy weygerd 't self d' te eten in u walgh
't Gheen ghy my presenteert : sy verrader ick walgh
Daen te sien/dus voozt/en wilt niet langh vertoeven/
Maer stier terstont u geest/int felschap van de droeve.

G. Geck. Ghenaec ! de Prins my dwangh.
Gabriot. 't Warein de schatten sielt/
Daer is gheen bidden voor/dus sul ghy zyn ontziel'd.
G. Geck. Ghenade Gabriot, ick bid' wilt my verschonen.
Gabriot. Ghelyck ghy my soudt doen. Neen schelin ick sal u loonen.
Hy wil hem doorsteken , doch de ghemaecte Geck kiest den

Appel, en eet die op.

G. Geck. Hout Heer ; ick kies voor 't swaerdt dees appel vol senijn.
Gabriot. Ep sooo ! sooo ! send' u ziel nae d' Helsche Proserpyn :
Nu sal ick wel haest sien/wat het vergif sal wercken.

G. geck. Een pder die dit sielt/die wil sich aen my mercken/
Want de begeerlyckheidt/heeft my hier toe ghebracht/
En dat ick dacht te zyn van pder een gheacht :
'k Was niet te vreen/met 't gheen ick van Godt hadt ontfanghen
Maer gingh door giericheyt/ongoddelijke ganghen:
Nu doel ick eerst de pijn/nu komt hy op het harst :
Op me/opme mijn hart /'t schijnt datter alree harst/
Ach rijst benaude geest/en wilt 't lichaem bevrinden
Van dese groote last/die ick langher niet kan lyden :
Bidder ick bid' u doch/ep doodi my met u swaerdt :
En helpt my door u handt/van dees bedroef de aerdt :
Atrop' ontziel'd/de romp/komt endicht nu mijn leven :
Wanneer vervloekte ziel/sult ghy my eens begheven ?
Ha ! Pickelijcke vrucht/ick weynich hadt ghebracht/
Dat ick dooz u toe daen/sou werden (laes !) ghebracht :
Daer ist oft my de romp met messen wert doozstoken/
Daer ist of my het hart/aen stucken wert ghebrocken :
Ach ! nopt ghevoelde pijn/Buyck sweld' op/en op/
Koont Jupiter, hrechte my terstont d' heyloose kop :
Vermoelt my tot haf/dooz blyxen/en dooz Donder/
En stiert de snoode Gheest/tot platonis nae onder :
Mijn hart dat wert verbrandt dooz d' overgroote hit :
Ach ! ik ghevoel de doodt/die in mijn ledien sit :

Ep sooo mijn end' ghenaect/de Geest wil nu verschepden/
Adieu Heer gabriot, d' Goon willen u ghelepeden :
Dergheest my doch het gheen/ick aen u heb misdaen/
Naer dien ick loon nae werck heb/als ghy siet ontsaen. Hy sterft.
Het roeren wert de tongh/dooz Atrops kracht verboden/
In u beschermingh nu beveel ick my o Goden.

Adieu

29

Adieu trats Engelandt/adieu o schoon Lands-douw/
Adieu Philomena, adieu o waerde vrouwe :
Door u af zijn sal ick in 't Moeders huyck gheraecken/
Want ick en kan sonder u myt' ghener tydt vermaecken :
Het lichaem voer ick mee/nae 't Portegael sche landt/
Daer 't hart hzabe Princes/dat laet ick u te pandt :
Gheen Maeght dan u alleen/en sal ick opt benumen/
Tot u en auders gheen/streken mijn droeve sinnen/
Ick bid neemt het in danch/dat ick dus van u scheyd/
En dat ick u niet mee ter sluypende ghelepd :
d' Opperste Iupijn weet/hoe gaern dat ick woude
Dat soo een schoone Maeght/myt' mocht gheselschap houde :
Doch' schijnt het mach niet zijn/want (laes !) ick moet alleen
Mijn ryt volenden/met een sommerlyck gheweën :
't Mach sien of phinolphus als heeft ghreed doen maken
't Gheen is van noodt/op dat my op de reys gheraecken.

Gabr. bin.

VVraeck, Beveynstheydt, Gericheydt, Hoochmoer.

Wrack.

O plicht die is volbracht/reyst weder nae de Poel
Van sonderaertsch gheslacht/en nickerlyck ghewoel :
Ha ! nu men kan wel haest hemercken/hoe de Spoocken
De licht-verlepde mensch tot quaert doen comen stoocken :
Nu kammen wel licht sien/hoe Hoochmoer Gericheydt/
En een Beveyns de Schijnen/de menschen dick verlepdt.
Een pder sal om tot een groote Staet te kommen/
Sich selver als ontzind/tot in d' Afgroondt verdommen :
Een pder tracht na 't hoogh/jae kan in d' aerdtiche schat/
Hoe veel dat hy oock heeft/noch nimmer worden sat :
Maer sal om 't pdel goedt/een gruwel wreed' aenbaerde
Daer as den Hemel lilt/want pder opter Aerde
Bemint onrechticheydt/de deught en is gheen deucht/
Pluto de Helsche Vorst/brahlt nu in groote vreught/
Dorze dien sich 't Solpher rych/tart l'hova gaet vermeren/
En datmen hem in platz van d' opper-Gooden eeran :
Gheen Prince opter Aerde/bevint sich sijns ghelyck/
Wat segh ick opter Aerde/tart hem/die 't Hemelrijck
Regeert/Wie vreest hem doch dan een deel slechte leken/
Niet wetende/wanneer hy s' wighen ofte spreecken :
Daer my in teghendeel ghemeten menich Prins/
Die leven in wellust/en naer Plutonis wins :
Jaer d' aldergrootst Monarch/Kepser/Hartoch/Graef/Moningh/
Verkiesen in het rych van Stygiam haer wooningh :
Soo dat het s' warde Baadt/Charons nae sinck te met/
Dorze dien van 't Adel Volk/feer dikkwils is beset :

H

Met

Wel aen treedt nae beneen/ 'ksal u gheselschap houwen/
Ghp sult in corren tydt dit dzoevich spel aenschouwen:
Want noyt sal Gabriot weer sien sijn Coningin/
Maer sal hy Portugael verscheden door de min:
Reynhard' sal Rofomond' oock nummermeer ghenieten/
Maer de vleesloose doodt/sal haer te heyd' doorschieten:
Philomena gheniet int end' de selfde straf/
Waer dooz sp met hun drien gheraecken in een graf.

De Gheesten gaen nae ond'ren.

Koningh, Reynhard', Jaghers, Pagie.

Coningh. **V**OORT Pagies met u tweeken/gaet heen/haest u doch wat/
Begeest u niet dees baughf/van stonden aen nae Stadt/
Op dat d' Hofmeester die ter fondt mach toe hereyden/
En wilt de Honden mee/met een na 't Hof gheleypden/
En seght de Coningin/dat ich u volgh met een:
Groot haer van mynne weegh/met heuslycke reen/
Want ich weet zp sal seer naer myn persoon verlanghen:
Ich danck u Tacht-Goddin/die ons hebt helpen baughen/
En jaghen't ruwe Wildt/u komt alleen de eer
O brabe Diana, wyp dancken t saem u seer:
D Blugghe saem/moet zyn verbzeydt door d' Heele Wereld
Ghp dient alleen om 't hoofd/behanghen/en beperelt
Te wesen/trotse Maeght/Goddin van d' repnichedt/
Die dooz de Wulpsc min/kan nimmer zyn verlept:
Noch niemandt past een Croon/der Luywere te draghen/
Dan ijt ghenomen ghp/o pranch van alle Maghen:
Of niemandt past een boogh/noch een ghevlynde schicht
Te voeren in de handt/Waer voor 't ghedierte s'Wicht:
Apol moet self in Const van schieten voorz u Wycken/
't Schuttertje Cyria niet hy u is te lycken:
D past/u past alleen te voeren 't Jaghers gildt/
Maer niemandt nessens u/beheerscher van het gildt.

Reynhar. Wat voorz een Luyerd' leydt daer ginder soo te slapen?
Dat is een dicke bloed'/ onbesups de wan-schopen:
Indien ich recht oordeel/dit is de selfde vleck
Daer Gabriotte stondt.

Coningh. Ach! Goon het is de Geck/
Wat verbloeckte heest hem/ghenomen doch het leven/
Met vergift/ 't gheen hem daor bedwagh is inghegheven?
Helaes! onnosel mensch/most ghp de doodt ontsaen?
Daer ghp niemandt op aerdt/hebt nimmermeer misdaen.

Reynhar. Hoe wel ghp anders weet/ ha! overgheven Supt.

Coningh. t Lichaem ghes wallen is/door het vergiftich Cruydt:
'k Sweer hy de Opper-goon/kan ich d'verrader vinden

Dat

Dat ick hem terstondt van het leben sal ontbinden :
 Al wist myn beste Brundt die op der aerden is /
 'k Gheef voor gheen Moord naer eenich vergiffenis :
 Wel waer is Gabriot waer mach hy doch vertoeven ?
 Heest hy sijn kracht te veel/aen 't claeu-ghediert gaen proeven :
 Waer is myn waerde Brundt ? Hemel is hy al doodt ?
 Doodt/doodt/dat hoop ick niet / 't verlies was al te groot :
 Ach ! Goon wat gaet myn aen ? wat sal ick doch beginnen /
 Nu ick den Ridder mis/die ick soo seer heminne.

Reyhart. Ift moghelyck lupijn, dat ghy dees reem ghedult.
 Coningh. Helaes ! hoe is myn hart met sorgh en vrees verblift /
 Doch hadt ghediert hem/of 't vergif ghebracht om 't leven /
 Soo was hy wel als dees/in dit rondeel ghebleven :
 Dus dunkt my hy sal licht/gaen wand'len wat int groen /
 Nu voort wilt u met my/terstont nae Stadt-waert spoen :
 Den schelm/die ist ontvlucht/en ick blyf onghewrooken /
 Hemel had ick doch self/hem 't heploos kop ghehooken,
 Binnen,

Gabriotte legghende in 't Bosch, Phinolphns
 de Pagie.

Gabriot. Hups bestingh sal dees romp/er Phoebus neemt sijn vaerd /
 Daer Thetis huyne schoot/verkiesen in de aerdt :
 De Gheest wil my op my/van d'eeuw' vol druyx verscheden /
 Waer mach de wrede doodt/nu doch soo langh verhepden ?
 Komt/kamt/ontsiet de gheen/die naer u whanghe schicht
 Verlanght/daer 't luckich volck/als voor den Cerbrus swicht :
 Een schicht/die my van d'ramp Arbanta kan behryden :
 Schoon my de schicht des Naedts/der Oceaen doet lyden.
 Dus Mag reeckel voort : waer of den Hond vertoest,
 Mijn Heer bezadicht u/waer toe soo seer bedzoest ?
 Ich dacht ghy u op 't Landt een weynich sout vermaaken.
 Gabriot. Soo langh my d'erde draeght/sal ick 't gheuen noye staken
 Het af zyn van myn Lief/baer Titus wrede smart /
 O trouwe phinolphus,in dit heclende hart /
 Dat ick met Brutus wensch/seer nae myn end verlanghe.
 Hoe is u Gheest myn Heer/met dreyf heydt soo behanghen ?
 Gabriot. Vermidts ich heb ghemist/mijn langh be-ooghde wit /
 Die in het middel-punt van dit myn harte sit :
 Dies kan ick sonder haer/ghen dagh naer dese leven /
 Maer wil my my ter doodt/on haer persoon hegeven :
 Iae pder ooghenblick/balt my nae dypsent Jaer /
 Dus Eingers ruchime wegh/het lyden dunktme swaer.
 Pagie. Ghenomen nu ghy zyt/al wande Aerdt verschepden /

Denecht dat philomona niet langh u sal verheyden/
Wanneer sp kryght de weet van u ghewisse doodt/
Maer sal haer lichaem meed' ver-eeren' & Moeders schoot/
Want ghy een ziele zyt/verdeelt in dubb'le lyven.

Gabriot. Soo sullen wy hier nae/Merpisaes lust bedrijven:

Een lust die Meraes schaemt/hoe wel so groote vreught
Van den dagh Godt ontfingh/dooz' t hyslapens gheneucht :
'k Sal Lestrigomes Vorst/noch Polimnestor schromen/
Maer sullen sonder schrick/daer by malkander konuen/
Daer ick hier ewichlyck van myn Egade bin
Verstoeten/want ick weet/ick sal myn Deldt-Goddin
Nopt wedersien/nooz dat wy hepd hier onder swerven/
Wie son dan pirthus lodt/niet gaern willen erven ?

Pagie. En werpt soo moedeloos/den kolf niet nae den Bal/
Wie weet wat Fortuna/u noch toevoeghen sal :

ICK bid' wilt dese last/met Atlas noch wat draghen/
Erst heest sy u verhooght/nu gaet sy u verlaghen :
Sy kan verheffen u/weer als het Firmament/
Fortunaes wispeltrupz/iz pder wel bekent :
Deen Koningh is temet met Babels Haer verheven/
En in een corten tydt/wert met Priaeni verdreven :
Let op Arcadies Vorst/hoe haest hy int sijn throon
Verhammen wierdt/nae dat hy't wyer der Hemel Goon
Hadt nae ghebootst/zijt ghy de droevichst na der Menschen/
Door schickingh van Iupijn/hebt ghy't haest weer naer wenschien
Ghelyck het Opper-hoofd der Portugyzen troep/
Die was door teghenspoet/verstaoten up't heroep
Dan't Koninklyck ghebiedt : hoe haest was hem benomen
Des Bosch-Godts ruyve staf'en is tot staet ghekommen :
Wert ghy nu wat besocht grijpt doch Aneas moet/
Want hy is wijs/die sich bly toont in teghenspoet:
ICK hoop door hulp der Goon/dat ghy in corten tijden/
D met philomena sult wederom verblijden.

Gabriot. Verblijden/ach ! (helaes !) daer is al vooz ghebeen/

ICK bid' u doch phinolph staect dees onnoed' ghe reen :
'k Verlangh nae 't duyster rijct ; maer ick sal u ghebieden
Een dingh/ey laet het doch nae myn begeer gheschieden :
Dat is wanneer de spraeck/en adem my begeest/
En dat de droeve ziel/de romp verlaten heeft :
Soo sijnt dit hart daer up/balsent het wel ter deghen/
En leghet dees Kingh daer hy/die ch tot trou heb ghecreghen
Van myn Philomena, en dees gheschreven brief
Behandicht altesaen/aen myn ghewesen Lief ;
Ghy sult het met malkaer in dees Juweel hyst legghen/
Wilt my de leste bee/ick bid' u niet ontsegghen :
'k Weer ick u loonen sal/ick maech u al het goedt/

t Ghien

Pagie.

't Gheen ich heb mee ghebzacht/soo ghy myn wil voldoet.

Ich sie dat ghy volhart/in u voorrighe rede/

Dies moet ich teghen danck/voldoen u droeve hede/

Doch hoe swaer u asschept voor my sal wesen Heer/

Weten de Opper-Goon.

Gabriot.

Mijn pijn wert meer/en meer:

Ich han naer 's Hemels troon/opslaen nauijc myn ooghen/

De Geest wert seer beclemt/ich ben sonder vermoghen:

Ich voel/ich voel de doodt/al sitten in myn leen/

Verblijdt u nu myn hart/verband' al het gheweien:

Want ghy sult inder pl/gheraken by u waerde/

Waeron wast dat de doodt sijn plicht niet eer aenbaerde?

Mijn Zieltzen vlieght al heen/naer u schoone Princes/

Adieu Philomena, adieu myn harts Doochdes:

Adieu mijn tweede ziel/het schijnt wp moete scheppen/

Wilt doch om mijn verlies/gheen perel traentjes schrepden:

Syng'hader troost u ziel/laet het u niet soo seer

Cer harten gaen als my/dencht 't is Iupijns begeer:

Phinolphus groet Reynhart, doch seer van mynent weghen/

Met sijn Lief Rotomond', doet u hood schap te deghen:

Beveelt hem dat hy neemt/op Philome regardt/

Op dat om mijn persoon sy niet verstoeten wert:

En hoe hy in de noodd moet haer beschermer wesen/

Tot teeken van de Lief d/die hy my droegh voor desen:

Gabriotte sterft.

Laet niet/maer wenscht voor al myn Daghe-raedt goe-nacht;

Woeil dat ich dooz t gheweldt van Atrop' wert verkracht.

Pagie.

Ach! Hemel is hy doodt? 't is voel hem gheen adem scheppen:

Ich sie gheen ledien meer/verroeren noch verreppen:

Noem dover van Iason, mocht ick versellen nuw'

Ich s'weer by Jupiter, 't was voor gheen sterven schuw':

Of mocht ick den Nero, die u docht om het leven

Ce brenghen/doon/ick zou de rest hem wel haest gheven:

Maer (laes!) myn macht is kleyn/doch of ick 't selfd' volbracht/

Wat wast als Gabriot bleef dooz de dosdt verkracht?

Ous is best dat ick vlugh/gae myn beloft volbringenhen/

Bevelende de Goon/de rest van d' and're dinghen/

Wien al des menschen doent/op aerden is bekent/

Die sullen moghen doen/wzaech over hem int endt:

Wel aen/soo haest ick heb der Fransche roem begraven/

Sal ick op 't spoedichste gaen naer de naeste haven:

Om in een onbekendt ghevoerd naer Enghelant

Ce repsen/ich beges myn inder Godes handt.

Philomena sittende op een Stoel,

Philome.

Han de tydt (haes!) verand'ren/en verkeeren/

Ich die eerst had vermaecht/om myn spanceeren

Int ryck heblade Bosch/of slangh begraes de Weyd/
Waer ick myn lidder dikk verlangend heb verbeydt:
Daer ick in teghendeel/nu eensaemheyt heminne/
Tot gheen dingh opter aerdt streeken myn droeve sinne:
Het lichtbaerdich ghedans/en al de hoosiche vracht
Van Steeckspel/ en Tournop/ ick langher niet en acht:
Wegh met die pd le lust/ ick schep alleen behaghen
Om't afzijn van myn Lief eensamich te beklaghen:
Want hy ist die myn kan bevrjden vande Doodt/
Of dooz' t af wesen fluer te voeren inde schoot
Der Swarte Moeder d'Aerde/ ach! Gabriot myn waerde/
Sal'ch u nopt wedersien? Wenst' t zieltjen vander aerde
Te scheypden/om u strack aen al des werelds hoecken/
Het zp oock waer het zp/met naersticheyt te soeken:
Waer onderhout ghp u? seght het u/ seght het u Dienares/
Weyghert dees kleyne bee/doch niet aen u Princes:
Al wast aen de Fontein/van d' Jacht-Goddin Diane,
Daer sy haer als verhit/komt met haer selschap hane:
Of aen de hoeck van't bosch/daer Apollo doorschoot
Sijn waerde Corones, en queste totter doodt:
Of aen de Water-beek/daer Narcissus aenshoude
Sijn eghen aenghesicht/ t welch ewiglich hem beronde:
Of daer soo menich Helt/het Wzeede Swyn bewacht/
En daer nochtans maer een/de eer verckryghen mocht:
Of aen de diepe put daer Medea door krachte
Van Coverp/Esc tot sterckt/ en Tonckheyt brachte:
Of daer de Min-Goddin/weemoedelijck beschrept
Haer Adonis, die in sijn bloedt verdroncken leydt:
Of in het nare Hol/van hrygne Theris, daer
Pilius aen haer wan Achillis seer strijdhaer:
Of daer Orpheus spel kon temmen wilde Dieren/
Of in d' wonst daer Ceres, Oredeas ginck sieren:
Tot wraech Erichsichton, waer d' hongher hem onthondt/
Of in't hol Hate-nijdt, seer ps' en killich kout:
Of daer Cadmus door kracht den Draech ter neder helde/
Wi wiens tanden ghezaeft/voort quamen meen' ghe Heiden:
Seght my maer waer ghp zijt/nu Gabriotte drae.
Al wast dooz' Stix levier/ ick sal u jaghen nae;
Want u afzijn vooght Heer/my Radamantes vijn is/
Hoe sou hy't leggen (laes!) want hy te ver van myn is.
Doch kon myn klachten bliu/int landt daer g'u persoon
Onthondt/soo wasset yet/maer mi ist niet/o Goon;
g'Hebt my wel eer gheleydt/ghp waert van sin te trekken
Naer't Portugaelische ryck/doch ghp moocht niet my gecken/
Dorghende dat ick u/op't spoer' vervolghen souw'
Ich sygh by nae ter neer/dooz' Aleonius rouw';

55
'k Mach myn op dese stoel/tot rust een wepnich'wende/
Om sien wat Morpheus voor luch my sal toe seinden.
Sy raeckt in een sluymer, de Gheest van Gabrio te verrijsende
uyt den Grave.

Gabriot. Ich koom door u begeer/noch eens voor u/nebrrouw/
Weet dat ich my int Landt van Portugaet / schepden
Doch in en d' / schepden :
een / schepden :

een / schepden :
en corten tydt te vrezen myn koningin/
Door u weemoedicheit kom ick tot hier toe / weven/
Want 'tsabels ghewen/kan my gheen ruste gheven/
Dus wilt om my u ziel verblijden op een nieuw/
Tot dat de doodt u veldt/met dese kus adieu

Philomena
Wacker
woedende.
Ay me/wie kust me daer ? Gabrio te waer heenen ?
Waert ghy hier niet terstondt ? en zyt ghy nu verdwenen ?
Waer vliedt myn Enghel doch ? ick sie hem nerghens niet :
Ach ! komt/komt/noch eemnael/en my u mondjen hiedt.
Of zyt ghy dan soo schuw van dees u Coninginne ?
Daer ik u boven de thzoon van Jupiter beninne :

Dus Prince mynes ziels/en keert/keert wederom
Verselt Philomena, myn eyghen Bruydegom
Hebt ghy u s'levens tydt soo langh by myn versleten/
En wilt my in doodt/ach ! Kidder niet vergeten/
Ick bid u laet de woest/uws Geesjes zyn by myn/
Tot ick int nare graf/sal u gheselschap zyn :

Waerom wil Triton niet/my als Misenus belle/
Op dat ick dooz haer straf/myn waerde mach verselle ;
Of wil ick 't leven self vercoerten met dees handt/
En sieren soo de Gheest/nae 't Portugaelsche Landt :
Soete wond/waer dooz de ziel my sal begheven/
Die alle wze sterft/of schoonse is int leven/
Het missen van myn hepl/baert myn een Procris smart :
Wel aen philomena hreekt Andromedae hart :
Gins haingt een vinnich stael/het gheen wel haest sal ende
Mijn ramp/mi sal ick lief/mijn Geesjen nae u sende/
Om soo in eenicheidt te leven by malkaer/
Tis tydt dat ick my swoep/eert pemandt werdt ghemaaer.

Sy aenvaert het Swaerdt/willende haer doorsteken, doch 't swaert
uyt haer handen vallende, en zy op den Stoel.

Rosemonde
Op mee ! de kracht beswijkt de Maeghdelycke wese
Verwint het wzed' opset/wilt my behulpich wesen :
Rosemont trouwe Maeght/Helac's ! ick ben soo hangh/
Helpt/helpt/ontset my doch/ick bid' vertoeft niet langh/
Want myn duncle ick alree van dese werelt schepde,

Rosemo. Wie wast die daer by nacht/soo naer en pslijck schryerde?
Ach! t is de Coningen/die dooz de min dus baerd:
Philomena is u het hart noch soo bes waert?
Sal Gabriots vertrecks/nopt zyn uwt u ghedachten?
Ich bid u staect doch eens/dees eyndeloosse klachten.
Ach 't ghy R. mond, 't gheen my daer is ghebeurt/
Dus is u troost vergeefs.

Rosemo. Stampa... men?

philome. Of wat is u mey... in dese n... en?

philome. Had' Alcion gheen reen te treuren dagh/op

Rosemo. Doen zp de Gheest van Ceyx, seer naer en vleeschloos ja.

Philome. Wat vrage?

Rosemo. Antwoordt my.

Rosemo. Ken han/wilt eerst uitlegghen.

Philome. D'Orsaek van dit opset.

Rosemo. Wel aen/ick salt u segghen.

Nae dat ich op dees stoel/my ruste overbiel/
En traghe sluymer myn Sylarci hanghe ziel:
Doen dacht my/lsach myn Licht/myn Perseus tot my komen/
De Lede-kraecker doch/hadt 't leven hem benomen:
't Leech Hate-nijt nae self/de ooghen diep int hooft/
De romp als Polidoor was van het vleesch beroest:
En sprack heel binnens mondts/als dat ich hem haest soude
In soo een Crusae schim/int graf gheselschap houden:
Nemende met een kus/zijn asschedpt sou terstont/
'k Onschoot/soo haest myn kaerk/ghenaechten Serbijs mond:
Doch ick vand' spooock/noch schim/dan my op deser stede:
Dies wond' ick met 't Kappier/dees ziel verbloeckt/ontsleden:
Maer 't schijnt de schrick hevingh het Drouwelijck ghemoeet/
Door 't stael als Ariad'n, de bracke Pekel vloed.

Rosemo. Ep sout ghy om een dzoom/het edel bloedt verstoorten/

Of als Elisa self/het leven soet vercoerten:

Neemt een Niobes moet/dencht dat de Opper-Goon/

Dees snoode Inoos daedt sien souden uwt haer troon:

Wilt ghy het schoon lichaem/met eyghen handen breecken/

De milde Natura/haer ober u sou wrecken.

Philome. Ich vrees gheen Natuer/noch d' onghemeene krachte

Van d' Albesiende Goon: ick laugher niet en acht

Daer myn heminde is/daer sal ick hem versellen/

Lot in Cibilles woonst/d' Hel's dupstere Capelle/

De Koningh uyt.

Rosemo. Dus is u troost vergeefs.

Rosemo. Al sacht Philomena,

Mijn denkt de Koningh komt/staect u gheween ich gae/

Bevelend u Iupijn,wilt altoogs 't heste hoopen/

Ghy siet hoe saunderlingh/des wereltz saecken loopen, R. Binnen

Dijjn

Ghen wat vertreen/u dzoef hecht doo^r coningh.

Broeder verrekt van hier/want soo langh als ich leve
Sal ick my nimmer meer wyt dese plaets begheven:
Al s' Wereldts pd'le lust/my langher niet behaeght.

Coningh. Seght my de oorzaech dan/waerom dat ghy dus klaeght/
Want ick de rechte grondt/daer van niet kan bespeuren/
Hecker ghy hebt gheen reen/om alijde dus te treuren.

philome. De reden weet ghy wel/waerom gaest ghy den Sot
De lest vergifte vrucht/om daer doo^r Gabriot
In het Bosch/in een schijn van vryndtschap te ontzielen/
Weynich dacht ghy dat 't Cruydt sou den Verraer vernielen/
Die door myn Ridders dwangh/heeft loou nae merck ontsaen:
Gingh d'Echt tusschen ons bepd/segh Broeder u pet aen?
En mach ick nae myn wil/gheen Man persoon verkiezen?
D Croon en sal sijn glans daer nimmer doo^r verliesen:
Wat oorzaech porden u/om dees ghemaercken dwaes
Te hrenghen aen het Hof/dan ons daer doo^r (helaes!)
Te horen wyt/sy u/ghy behoozt u te schamen/
Weet dat verrader gheen Koninghen betamen:
Ghy sulc u onderbaen/als een goedt Prins behoozt
Staffen/als zp mis doen/en ghy zyt self vol moordt:
Nu is myn Lief ghevlucht wyt u omringhde palen/
Nu gaet hy als verbandt/in vreemde landen dwalen:
Hebt ghy 't mi naer u wensh/het isser verre of/
Want ick en sal myn voet/nopt settent wyt u Hof/
Gheen spijns hoe schoon zp is/en sal ick nimmer eten/
Ick sal myn Ridders doodt/of sijn ghesanthept weten.

Coningh. Philomena ich wist niet/dat ghy hem soo seer
Beminde/als ick merck/vergeestet myn/ick s' weer
By d'macht van Arithous, dat ick terstont sal senden
Posten doo^r yder landt/tot aen des Wereldts enden/
Om de Prins Gabriot, te soeken/daerom zyt
Gherust.

Philome. Indien ich kon.
Coningh. Of soudt ghy meer verblyft
Zyn/dat ick u van daegh/noch tydinghe liet weten/
Hoe t met u Riddar is.

Patra leif ich sal dan tot u jenden
Int moden vande Feest/een van u wel bekenden/
Die dan door mijn bevel u gheven sal een Brief.
Philome. Gheschreven door wiens handt?
Coningh. Hoe s door u epghen Lies?
Dus komt maecht als ghreedt/het t gheen u is van nooden/
En weent voortgaen niet meer.
philome. Dat s weer ich by de Goeden.

Binnen.

Philomena, Rosemonde, Lamorette sittende aen
Tafel en eten, Pagie daer nae uyt.

Lamore. Sijfje deuse Stoemer brengh ich jou schoontjes uyt.
Philome. Ich daniel u Lamore.
Lamore. Soo siet ; dat s in myn hupt :
Wat dimicht sou kverres / sinne dat Wijve tenghen ?
Crouwens daer zynder meer/die t better as de Mans meughen/
Iae die een han/dzie vier/lustich lappen in t ljs/
En eerste dhanclien heinen/suwenser noch wel vijf.
Rosemo. Maecht sou de kleck quijt/Lamorette wilje precken.
Lamore. Het is jou niet e hocht lidocr/je hoeft sao bout niet te sprekken:
Siet daer Philomena, t is esfen sool vol meer
Als ich het heb e hadt/wel hoe teer/is de Meer ;
Je setter sou mandt maer aen / wel hep ! meugie gien Whutzen ?
Philome. De Noemier is wat groot :
Lamore. Wel oster al ien Phutzen
Ingaet/is dat soo veul ? wat nu yrhs ich noch myn/
Dan al wasse iens soo groot/ich souwer niet verbaert of ziju,
Philome. Besjen ghy meent het niet/mu wilt doch hartich eten.
Lamore. Iae sorghie niet voor myn/ich sel dat niet vergeten.
philome. Ach brengh u Rosemond/ op de welvaren hept
Van een u wel bekent.
Rosemo. Ich sal u doen bescheydt/
Van wetend/ wie ghy meent.
Philome. Wie acrs als d'Wivercozen ?
Van wien ich op dees stondt/op tijdinghe te hoozen.

De

59

het vro
en Per... en dan met hem gespa...
zoen mijn tijt/in eenichept verfijten.

Eer ielt dat om een wper dee/k wan hem liever beschijten.
Met. Siet gins comt een Persoon.
Rofemo. Ach Goed' het is mijn Heim.
Lamore. Phinolphus zijt ghp daer
philome. Hae/hae/wel datz een denu.
Lamore. Ich groet u met u drien seer van mijn's Heeren weghen/
pagie. Doch u vooz al mee vrou'en zijt niet seer verslegen
Want hy verschepden is.
philome. Versterkt my/dach o Godt.
Pagie. Die myn dit Coffertien wel zeer scharp heest beholen.
Te leb'ren met't gheen/dat daer in is verholen.
philome. Comt langht my't kissen hier/ach ziet daer ix een Bries/
Gheschreven van hem/die ich hoven d' Goon verhief:
Waer in de Goude Tijgh/die'ct hem gaf ix besloten/
Doen ick s'woer dat ich hem sou minnermeer verstooten:
Laet sien wat d' Inhoudt is/als dat de doodt ghe-endt
Heest (laes!) sijns levens dzaed'/en tot een teeken sendt
Syn min dooschatten hart/om selschap my te houden/
Dernidts het al sijn hoop/int leven op my houden:
Ha! aldertrouste Hart/nu merck ich eerst de min
Die ghy tot mywaerts dzoeght/u eyghen Coninghin:
Wat danch o bzaue Heldt/sal ich u daer vooz ghgeben/
Dat ghy myn noch bedenkt/aen't eynde van u leven:
Ich danch u dypseint sout/en'ksal in coerten tijdt
Sweer ielt by Dani'en Maen/micci'd wesen daer ghp zyt:
Ach! Bzaeder hebt ghy nu u upterste begeeren
An't sterven van dees Heldt/ghy sulc wel haest ontheeren
Dooz dese Thereus daed'/n Suster Philoma/
Doch ic sal evenmoel myn Eden houen nae:
Ich wil nu langher om myn Liefs verlies niet niet weenen/
Ich wil nu om sijn doodt niet suchten ofte steenen:
Maer'ksal door dees myn handt/en door dit vnuich staal
Besprekelen met bloedt/u koninchlyke Zael.

Rofemo. Ach! Helgt de Princes heeft haer selven (laes!) doorstoten/

17
17, daer op
Lamore. Joune Philoma, Moij ging dooz my
Dooz u bestemde tydt/ de doodsteecth/ laet
Ach! ict belen myn doent/ 't gheen ict om sünd' aenbaerd.
Een groote gruwel is/ voor d' Hemel/ en voor d' Aerde:
De Goon bespotten myn 't Ghespoochel vande Hel
Lachen om myn bedrijf/ en voorgheuom opstel:
d'Aerd' ontzepd' my haer woonst/ en Phoebus gaet verschuplen
Sijn blonde aengheticht: Diana schijnt te huyplen/
't Ghebercht Thiphonis schudt/ en wat op d' Aerde leeft:
Van Athmas wede stück/ ghenoegh te segghen heeft:
'k Heb verdient datmen my/ in ewicheydt moet plaghen:
Onwaerdich ben ict om een Croon op i hoofd te dragen/
't Da Goon/beschickt een aer/ om voeren dese staaf/
Die ict als Cieranus swaep/ ict ooghe nae myn gras/
Hanna Paratocles Tiera men haer aensichte
Onliceren/ als niet waerd' dat my de Son sal lichten:
En Philopater zydt/ sy daden al te snoord/
En den bloedtgier ghe sielt/ heest Ouders selfs ghedoodt.
La more. Nou Heer/ vertrouf jou wat/ 't kan doch niet anders wesen.
Rosemo. De Goon vergheven licht/ dooz 't menschelyck leedwesen.
Reynhar. Langh leeft sijn Majesteyt.
Coningh. 'k Maect mit Pisco te handt.
Reynhar. Wat heest Philomena haer totter doodt ghewondt?
'k Hebt inder pl ghehoort.
Coningh. Siet daer Griphina legghen.
Reynhar. Ach! onnoselen Raeght: Lamoret wilt my segghen
De oosfaect vande Moort; wat ist dat haer soo drukt?
Lamoret. Om dat de doodt haer Lief upp 't leven heest gherukt/
Gabriol is al heen.
Rosemo. Dit brenght Phinolphus mede/
Siet daer/ 't Hart/ Kingh/ en Bries/ want hy had' hem ghebeden
Dit te behandighen aen Philom'na voor 't lest.
Lamore. Heer doense dat bernam/gaffe heur voort de rest.
Reynhar. Wel/ is mijn Drindt dan doodt? sal ict hem uiet gheleyden?
Wech ziel Heroda, ach! mijn hart my moeten scheiden;
Want ghelyck Clytums wond' begint my d'aer te bloen/
en springt. Daer ict ghelaten bin.

61

gamen hepo beginnen te drencken
Ierdt vol ghewoel/adieu o 's Wereldz rust/
Iek u versoep/en gae/nae d'laugh ghewenste rust. Sterft.
Lamore. Och/och Heer/helpt/helpt/Rolomond wil mee sterven.
Koningh. Sy sullen hoop ick hier nae het Hemelryck be-erven:
Het schijnt 't is vande Goon al langh gheordonneert/
Ick hant met Hercules kracht/niet stutten alst begert:
Ha! Godtlychheydt/of schoon ick met Cephalus kerme/
Dies gheef ick my voortaen in Iupiter's bescherme/
Deukende 't is voor mijn een langh verdiente straf/
En leghen haer te saem/in eenen Marmoz graf
Seer eerlych toeghemaeckt/waer op sal zyn gheschreven/
Hoe sy door groote Min/verlieten 't droevidich leven.

Venus, en Cupido dalende vanden
Hemel, al singhende.

Stemme:

Schoonste Nymphjen het wort.

1
Ghy Minnaers ziji nu vol vreucht,en verheucht,
Door dien ghy van d' Aerdt sult scheyden:
In des Heimels gulde Throon,by de Goon
Sullen wy u nu gheleyde.

2
Wolcken daelt wat Rafjens neer,hæft u seer,
Wilt gheswind' u Raders wenden:
Op dat ick die gheen verbly,die om my
Gheleen hebben,veel Elenden.

3
Tis of d' Aerde met gheblomt,opwaerts kouit
Yder dingh beginat te rysen :

Ghp dat ick inde u[er]g[ang] heb daen.
O myn vader ghehoert nochtang ist om u dat w[er]p hier kommen.
Ghp die te denichdich zigt te rotten inde aerd
Sult nu naer wensch en wil in d' Hemel zyn ghepaerd:
Waer ghp heel onbeschroomt en sonder vrees mocht leven:
Door dien ghp u om myn heft inde doodt begheven:
Het is al lang ghenoegh gheleghen imde Colck:
Der alder Moeder comt elint op by s' Hemels volck:
Daer pder een u sal nae staet en waerdijceren.
En daer ghp by malcaer vrypostisch mocht verkeren:
Het graff is te gheringh dat t u herberghen sonw/
Cypria roept u i siens int Hemelsche ghebouw:
Het welch om circelt is met Diamante wallen.
Doo dat de donckre Nacht u niet can Overvalien
Het selynsel vande Son en sal u aenghesicht
Niet branden want ghp wert door clae ghesternt verlicht
Daer hoeft ghp nimmer voor Arislotijn te bresen
Niemand sal inde min verhinderlyk u wesen:
Mijn Soontje gaet ter blugt en Gabriot verwekt.
Op dat hy doezu woordt straxc upt het graf vertreckt/
Terwyl sal ick myn kracht op t binnichst soo bewyzen/
En doen Reynhart, Rosmond, en Philomena rysen

Venus.

Cupido.

Venus.

Cupido.

Wat desen Mar'men Comb.
Dran Moeder t sal gheschien/
Sunne en meer upt.
Iek die Aerd / Hemel / Hel / heb onder myn ghebien:
Jac heb de Odden self haer wpen wil benomen:
t Ghebie u Gabriot fluer upe het Grafte komen/
En stijghen met ons op naer t Lasuer Firmament.
En ghp die met u drien / het leven heft ghe-ent
Door t Schuttertjes bedwaangh / op komt doch mee op sweden/
En wilt de steene woansi voor Venus Throon begheven.

Reynhard, Rosemonde, Philomena rysen uyt de Tombe,
En Gabriotte uyt het Graf.
Creedt aen beiminde / die aen weer zp zpi vernoeght/
Ghp sult door my ou nieu / te samen zyn ghevoeght.

... de Throon, van mijn Soon,

Te vercieren,

Met dit uytmuttend' Volck.

Cupido.

Een Volckjen 't gheen haer tijt

Onder het Iock verslijt,

Van die gheen, d'jeder een

Iae de Dieren :

Tot het lief minnen vlijdt.

Venus,

Nu sullen zy met vreucht

Leven in groot gheneucht

Vande mensch, naer haer wensch

Verscheyde

Tot looningh van haer deucht.

Cupido.

Ick hoor een soet gheluyt

't gheen door de wolcken spruyt,

Om dat wy, Ick en ghy

Met ons leyden,

Bruydegom ende Bruydt.

Arbeydt verlooren.

AMSTELREDAM,

Ghedruckt by Pieter Jansz. Slyp.

def. 5115

d.4416